XXXI. EVFOLYAM, 49. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. DECEMBER 4.

A NÉVNAPOK ÁLDOZATAI

– Kartársak, hoztam orvost, megkezdhetjük az elvonókúrát!

Brenner György rajza

KEDVES LUDAS!

Mi legyen Attilával?

Attila hétéves, szőke, szép, okos. És állami gondozott. Pelenkás korában került egy kaposvári családhoz, ahol csaknem hat évig ápolták, nevelték. Az állam pénzzel, Attila szeretettel fizetett. A család ezt az utóbbit értékelte többre. Ők is megszerették Attilát.

És ebből származott minden baj.

Augusztus 28-án jött a szóbeli ukáz a Gyermek- és Ifjúságvédelmi Intézet felügyelőnőjétől: csomagolják össze a gyermek holmiját, mert másnap elviszik tőlük Attilát. De miért? A felügyelőnő kurta válasza ennyi volt: mert így látom jónak. A család sírt, könyörgött, tiltakozott. Attilát másnap mégis elvitték. Előbb Barcsra, egy másik nevelőszülőhöz, majd néhány nap múlva egy nevelőintézetbe. Alig egy hét leforgása alatt tehát három helyen volt a gyerek.

Ahhoz, hogy valaki állami gondoskodás alatt álló gyereket kapjon nevelésre, sok előzetes vizsgálat, bizonylat, papír szükséges. Hogy a gyereket elvegyék, ahhoz egyetlen röpke mondat is elégséges. Furcsa.

Attilát arra tanították, hogy ha egy pohár vizet kap, meg kell köszönnie. Az ő nevelőszülei is megérdemelték volna, hogy két héttel, két hónappal korábban kapjanak egy levelet: köszönjük a fáradozásukat, de Attila ősztől iskolás lesz, jót tesz neki, ha új környezetbe kerül.

Hagyni kellett volna egy kis időt nekik, hogy szoktassák szívüket a csendhez. Bár igaz, a szeretetet nem lehet meghatározott időpontra beszüntetni. Attila már három hónapja nincs a családnál, de még ma is siratják. Különösen Mamika, a család hetvenen túl járó nagymamija sír sokat, görcsösen, vigasztalanul...

Utólag valahogyan mégis indokolni kellett az intézkedést. Azt mondták: össze akarták szedni a testvéreket. Ám Attila mégsem a testvéreivel van együtt.

Mamikáék családja körül is kezdtek vizsgálódni. *Utólag.* Attilának vaskos dossziéja van a Gyermekvédő Intézetben, de abban sehol nincs egy augusztus 28. előtti keltezésű papír, amely azt dokumentálná, hogy a család alkalmatlan a gyerek további nevelésére. *Utólag* hozták fel érvül, hogy kicsi a lakás, hogy kutya is van a háznál, *utólag* kezdtek hibát keresni a család egyes tagjainak a magatartásában. Meg kell adni, az *utólagos* vizsgálódást nagy buzgalommal végezték. Ebben sokat serénykedett a felügyelő csoportvezetője is. Az ő pártatlanságához vita sem férhet, hiszen ő nem csak közvetlen felettese az Attila sorsáról intézkedő felügyelőnek — hanem egyben a férje is.

Valóban alkalmatlan lennene Mamikáék családja Attila nevelésére? Akkor miért mondták nekik azt: ha annyira ragaszkodnak a gyerekhez, vigyenek egy másikat? Akkor miért kapott nemrég még jutalomtárgyat Mamika a Gyermekvédő Intézet igazgatójától? Valami azóta megváltozott, elromlott a környezetükben? Miért nem figyelmeztették rá a családot?

Mamika megfellebbezhetetlen erkölcsi bizonyítványként a göbösre dolgozott két kezét mutatja fel. Egész életét egyetlen munkahelyen dolgozta végig. Bűne csak az, hogy „magánszeretet" céljaira akar igénybe venni egy „állami" gyermeket. Mentségül azt tudja felhozni, hogy kétéves kora óta anya nélkül nőtt fel, saját bőrén tapasztalta, mennyire kell az a gyereknek, hogy szeressék. Ő egy egyszerű asszony, nem tudhatta, hogy odaadó szeretetével csak zavarhatja a Hatóság terveit, intézkedéseit.

Jártam Kaposváron, beszéltem hivatalos emberekkel, szétnéztem Mamikáéknál. Arra a meggyőződésre jutottam, hogy az intézkedés elsietett volt. Lehet, hogy a felügyelőnő nem akart rosszat. De nem elég a jót akarni, jól is kell akarni azt. A Hatóságnak nem attól lesz tekintélye, ha görcsösen ragaszkodik a kimondott szavához. Sokkal inkább attól, ha hajlandó kiigazítani is az intézkedéseit. Elvégre a Hatóság is csak ember, ő is tévedhet.

Lehet, hogy Attilának nincs rossz sora az intézetben. Mindenütt jó — de legjobb ott, ahol legjobban szeretik az embert. Épp ezért, ha én Hatóság volnék, visszaadnám Attilát Mamikáéknak.

De én nem vagyok Hatóság. Én csak szomorú vagyok.

Radványi Barna

A parkőr

Panaszkodik a park őre,
S én türelmesen hallgatom,
Hogy sok ifjú pár mily dőre
Módon csókolódzik erre
Arra a kemény fapadon.

Sőt a villanyt is leoltják.
Persze abban sincs köszönet:
A parkban divatos sportág
A célbadobás, s e tornát
Nem élik túl a fénycsövek.

A parkőr szerényen szót kér:
(Szólni tán neki is szabad)
Fűtse a srácokat jó vér,
De ne legyen gyakorlótér
A park, a lámpa és a pad.

Dancs József

UTAZÁS A FÖLDGÖMB KÖRÜL

Az a merész ötletem támadt, hogy az unokáimnak karácsonyra veszek egy-egy földgömböt. Összesen kettő kellene, darabonként 250 forintért, az a nagyobb fajta. Elindultam, hogy még időben beszerezzem az ajándékot, mert én óvatos ember vagyok. Tudom, hogy karácsony előtt milyen nagy a tülekedés az üzletekben.

Kár volt aggódnom. Noha bejártam a főváros minden zugát, mindenhol ugyanazt a felvilágosítást kaptam: nincs, elfogyott, az idén még nem is volt. Ha kapnak, akkor is csak német nyelvű felirattal. Magyar feliratos glóbuszt évek óta nem kaptak, nem is láttak.

Kérdezem, miért nincs magyar nyelvű földgömb a magyar kisiskolások számára? Szeretném megtudni, melyik német városba utazhatom el magyar nyelvű földgömbért, hogy érdeklődő unokáimnak örömet szerezhessek?

Krakó Jánosné,
2800 Tatabánya V. ker.,
Kilián körtér 39.

LENNE SZÉK, DE NEM RENDELNEK

A Ludas Matyi november 13-i számában megjelent „Etetőszék" című cikkre a válaszunk:

Mi, az etetőszéket gyártó szövetkezet, a jelenlegi igények alapján évi húszezer darabot gyártunk és szállítunk az ország kisebb-nagyobb városaiba, Szombathelytől egészen Nyíregyházáig. A szegedi VIDIA által negyedévenként megrendelt és az oda leszállított mennyiséget a szegedi, bajai, kecskeméti, szolnoki és a békéscsabai megrendelések határozzák meg. A II., III. és a IV. negyedévre Bajáról megrendelés nem érkezett.

Ez évben a fent említett címek közül még Szolnokra és Békéscsabára fogunk szállítani a Dél-Magyarországi Vas-Műszaki Kereskedelmi Vállalathoz.

Hulmán István
művezető
Zirci Vegyesipari Szöv.
Bakonybéli részleg

CSALFA FONALAK

Ez év októberében vásároltam az egyik József körúti Röltex-boltban egy fehér Pagoda fonalat. Pulóvert akartam kötni magamnak. A fonal azonban rövid idő alatt elfogyott, s így újat kellett vennem. Novemberben új árut hoztak az üzletbe. Meg is vásároltam a fonalat, de (szerencsére!) csak egyet. Amikor otthon elkezdtem kötni, már rögtön feltűnt, hogy a fonal csak fele olyan vékony, mint az előző. Azonban, amikor már a negyedik sornál tartottam, a színén is változást láttam. Sokkal szürkébb volt, mint az első. Ugyanígy jártam a Temacryl fonallal is, amelyből subát akartam készíteni. Amikor másodszorra vásároltam a szép, narancssárga fonalat, fele vékonyságú, de sokkal világosabb, élénkebb színű volt az előzőnél. Ezek után igazán nem tudom, mit tegyek. Vásároljam talán fel egyszerre az áruház egész készletét? Talán akkor kapok egyszínű és egyforma vastagságú fonalat?

B. Sz.
Budapest

Ez a felvétel a II. kerület, Keleti Károly utca 23. sz. ház hátulsó részét ábrázolja, közvetlenül a több millió forintos tatarozás elvégzése után. Tessék elképzelni, milyen lehetett előtte!

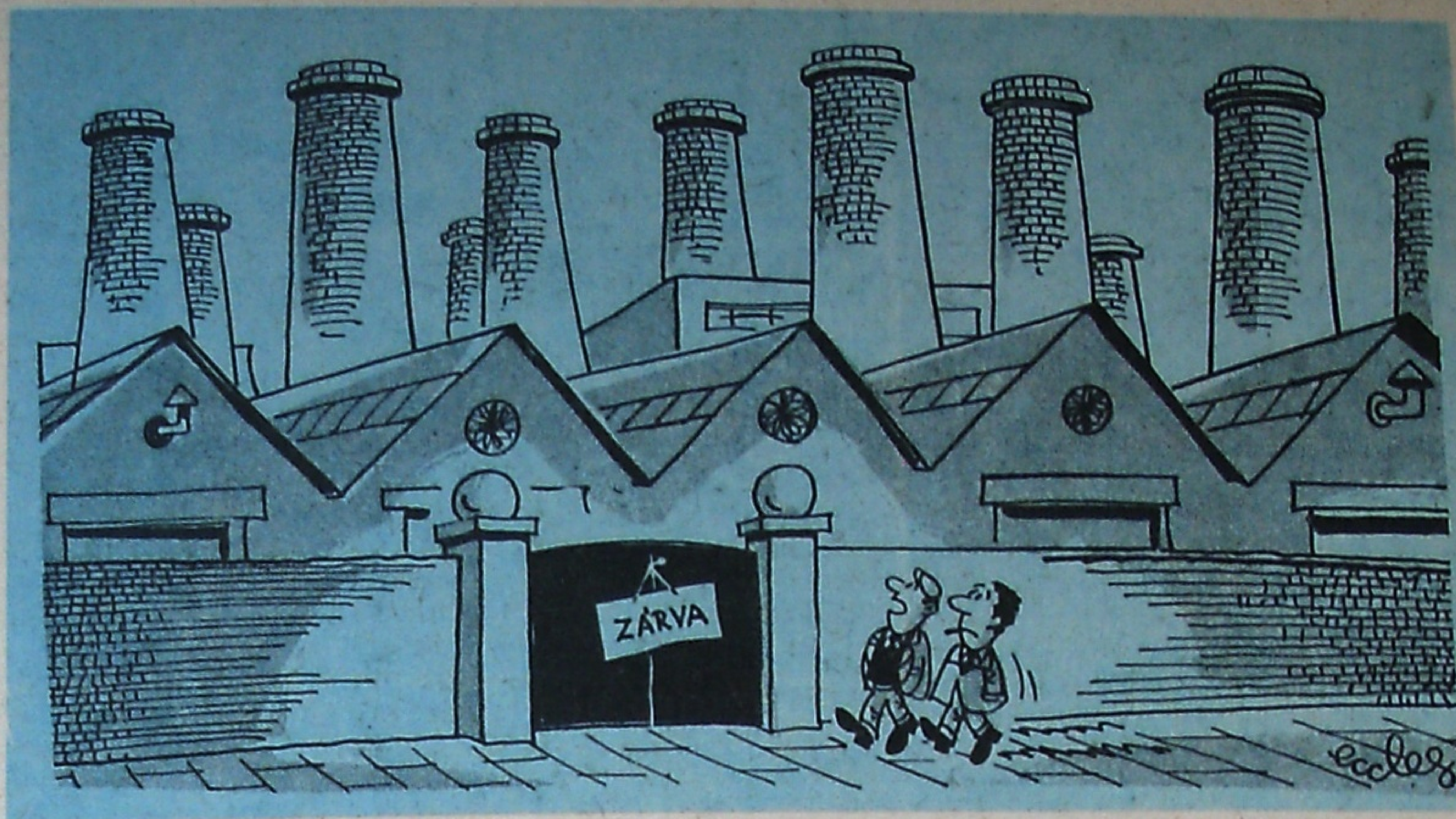
(Szigeti Gábor fotója)

NŐSÜL AZ AUTÓS

– Tessék mondani, hány kilométerig garanciális?

VALAHOL ANGLIÁBAN

– Mit is mondtál? Ez füst nélküli vagy munkanélküli-övezet?

(Morning Star, London)

Egy humorista jegyzetfüzetéből

Ha csak tehetem, meghallgatom Sebestyén János *„Egy rádiós naplójából"* című műsorát. Mostanában különösen érdekes ez a műsor, mert az 50 éves Magyar Rádió múltjáról számol be — régi-régi hangfelvételekkel.

A Rádió és Televízió Újságból megtudtam, hogy a harmadik részben Darvas Szilárd is szerepelni fog, az 1961-ben elhunyt, kiváló humorista-konferanszié.

A műsor vezetője be is jelentette: „Most pedig hallgassák meg Darvas Szilárd slágermagyarázatát."

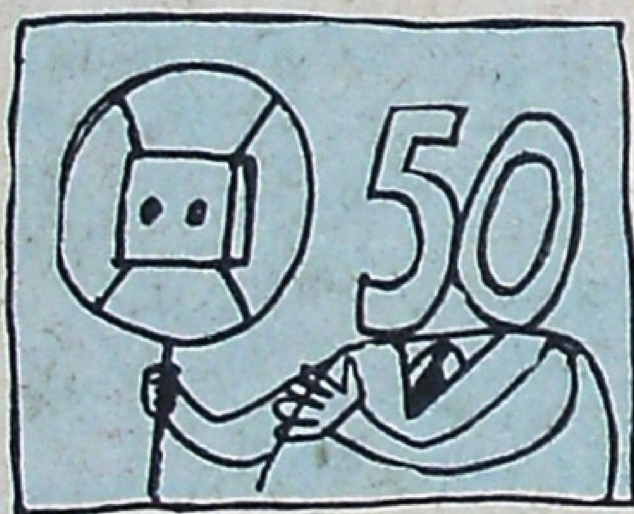
A slágermagyarázatot meghallgattam, de nem Darvas Szilárd mondta el, hanem Gádor Béla, aki ugyancsak kiváló humorista és konferanszié volt és éveken keresztül együtt dolgozott Darvas Szilárddal.

Lehet, hogy az ifjú rádióhallgatók már nem emlékeznek a hangjára, de én igen — hosszú ideig a főnököm volt, és kedves kollégám — és bizonyára még sokan vannak rajtam kívül is, akik emlékeznek rá. Kár, hogy Sebestyén János nem tartozik közéjük.

S mindez az ötven éves Magyar Rádió egyik jubileumi műsorában történt.

Uramisten, mi lesz itt ötven év múlva? A Rádió 100. születésnapján? Azt hiszem, ezen érdemes egy kicsit elgondolkodnunk . . . ,

Érdemes?

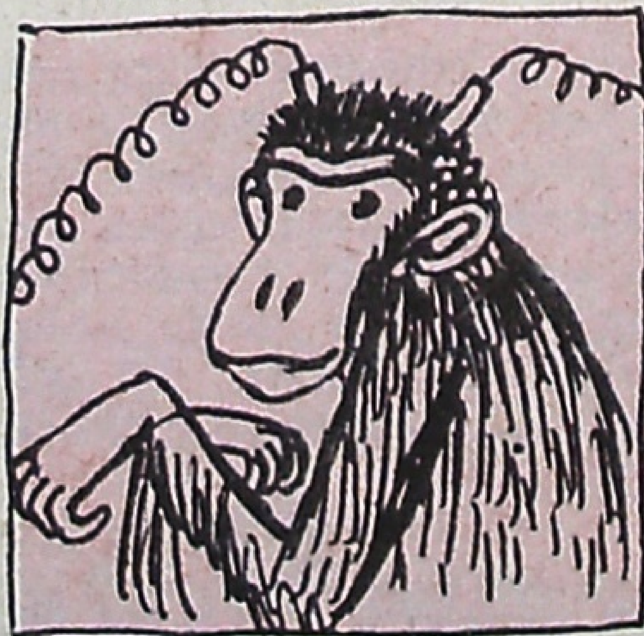
A napokban kezembe került Ákos Károly pszichológus *„Az idők örvényében"* című könyve, amelyet a Gondolat Kiadó jelentetett meg nemrégiben.

Az egyik fejezetben — „A motivációk szabályozó körei" — találtam egy humoreszk-témát. Kijegyzeteltem néhány sort, „egyszer majd megírom!" felkiáltással, de jegyzetelés közben rájöttem: ez a néhány sor maga a humoreszk. Sem elvenni, sem hozzátenni nem szabad.

Íme, az idézet:

„Delgado egy agresszív, uralkodó helyzetű Rhesus majom agyába elektródát ültetett. Ha bekapcsolta az áramot, öt másodperc után az állat elveszítette szokásos agresszivitását, szelídebbé, nyugodtabbá vált. Ilyenkor a társai előtt hanyatlani kezdett a tekintélye és azok egyre közelebb merészkedtek hozzá.

Az áram kikapcsolását követően 12 másodperccel az állat ismét a régi volt, visszanyerte eredeti személyiségét, s gyorsan helyreállította megcsorbult tekintélyét.

Delgado ezután annyit változtatott a kísérleten, hogy az elektróda bekapcsoló billentyűjét magában a ketrecben helyezte el. A majmok hamarosan megtanulták a kezelését. S amint az uralkodó hím agresszívvé vált, valamelyik nyomban odaszaladt és bekapcsolta a szelídítő billentyűt."

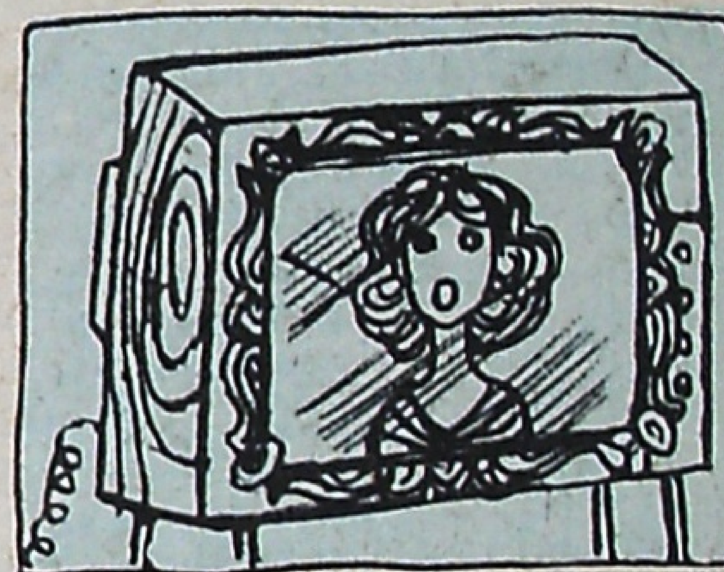
A fenti kis humoreszknek azt a címet adnám: „Hol az a billentyű, hadd nyomjam meg!"

— o —

Nagyon tetszik nekem, hogy a tévé népszerű bemondónői egyre kellemesebb körülmények között dolgoznak. Nemegyszer előfordult már, hogy virágcsokor is volt mellettük, vázában egy kisasztalon, és amikor elkezdték a konferálást, azt is láthattuk, hogy nem akármilyen széken ülnek, hanem egy mutatós, díszes karosszékben. S olyan elegánsak voltak, hogy néha azért zártam le a televíziót, mert snasszul voltam felöltözve és szégyelltem magam előttük.

Mi jöhet még ezután?

Van virágváza, kisasztal, karosszék, jól mutatna még egy hangulatlámpa a sarokban, esetleg egy bárasztal, a falon néhány jól kiválasz-

tott festmény, polcok könyvekkel, csecsebecsékkel, s egy-egy akvárium, cikázó aranyhalakkal.

Jól mutatna továbbá egy kakukkos óra, egy gyümölcsöstál, egy halk léptű, pofaszakállas inas, aki ezüst tálcán hideg italokat hoz be a stúdióba és egy karcsú testű, feszülten figyelő agár a bemondónő lábai előtt, amikor ő épp azt mondja nekünk:

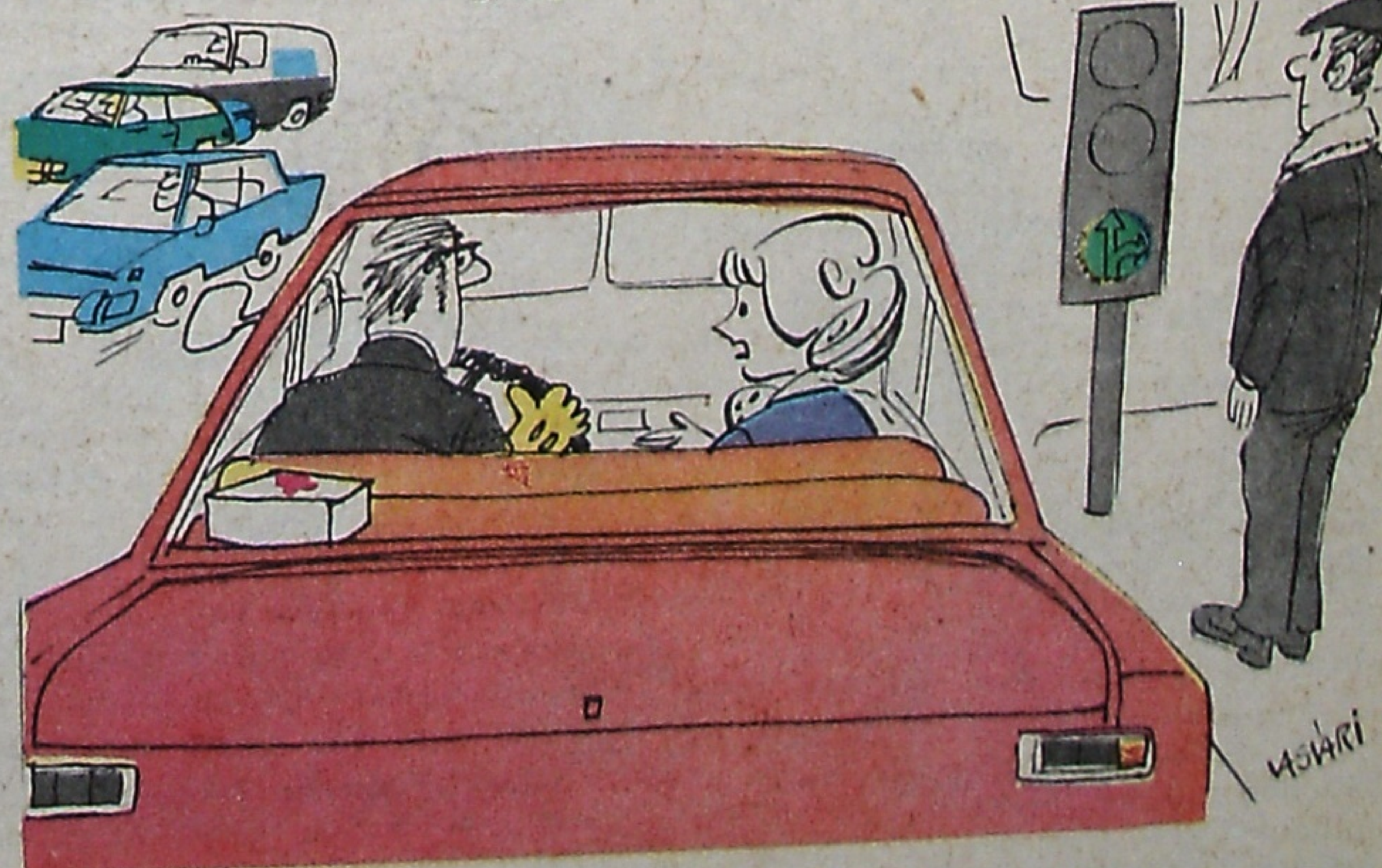
— Kedves nézőink! Most pedig ismertetem önökkel holnapi műsorunkat . . .

Mikes György

MÁR CSAK EZ HIÁNYZIK

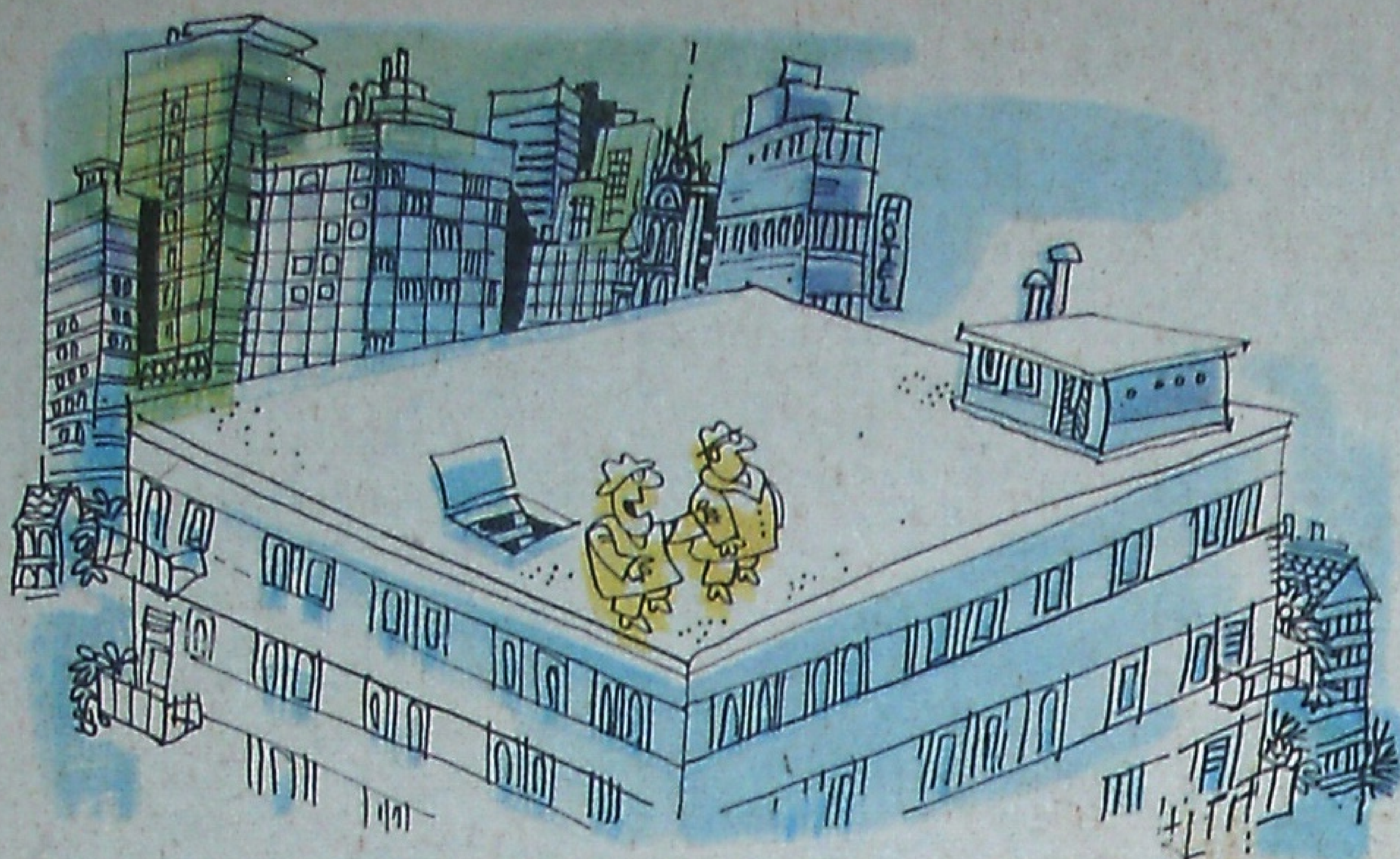

BÁTORTALAN VEZETŐ

– Indulj már, mert lejár a jogosítványod!

AZ ABSZOLÚT TELEKSPEKULÁNS

– Kétszáz négyszögöl, víkendházzal, körpanorámával ...

ÚJ KONFEKCIÓSZABVÁNY

– 25 évig önre szabták a ruhákat, uram. Most a többiek kerülnek sorra.

Levélváltás az újévi üdvözletekről

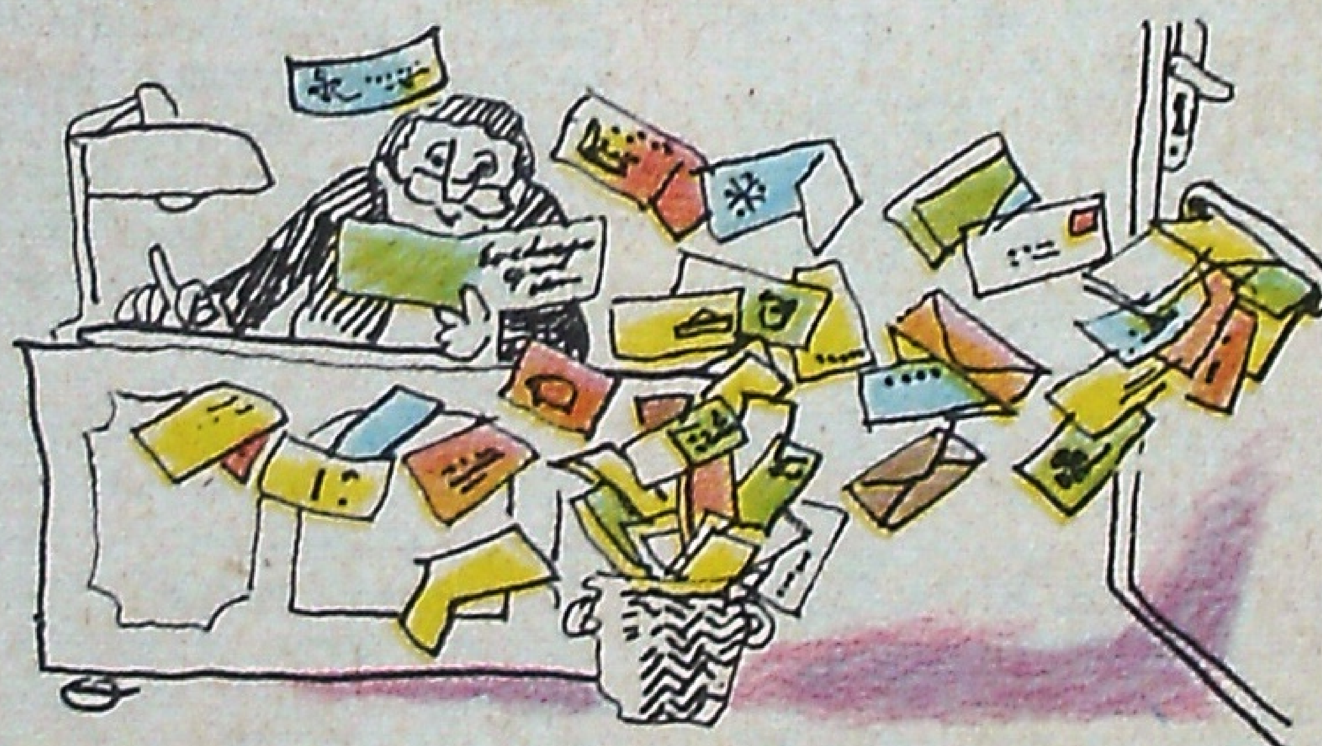
Kedves Szerkesztő elvtárs!

Ilyenkor karácsony és újév táján az a szokás, hogy beosztottjaim kellemes ünnepeket és boldog újévet kívánnak. Személyes találkozásoknál ennek örülök és a jókívánságokat melegen viszonzom. Nem vagyok meggyőződve azonban arról, hogy az írásban küldött ünnepi jókívánságok ésszerűek. Nemcsak azért, mert rengeteg munkát és papírt pazarolunk vele, hanem azért is, mert nyilván kell tartanom és megválaszolnom a nekem küldött üdvözleteket, egyes feletteseim pedig elvárják, hogy ez alkalomból én is köszöntsem őket. Ez már kialakult szokás nálunk, a vállalatnál, a trösztnél. Annál inkább kínosabb lenne, ha egyik-másik felettesem azzal „szégyenítene meg", hogy jókívánságaival megelőzne engem és én csak viszonoznám. Ennél csak az lenne még kínosabb, ha nem viszonoznám. Hogyan lehetne ezt a karácsonyi és újévi jókívánság özönt csökkenteni?

Kedves Olvasónk!

Sehogysem lehetne. A szép és hagyományos szokásokról nem szívesen mondanak le az emberek és ne is törekedjünk erre. Az újévi üdvözletek dömpingjéről úgyszólván minden évben megjelenik egy vagy több glossza, újságcikk. Nem ritkán egyazon vállalatnál, sőt egyazon emeleten dolgozó kartársak a díszes nyomású vállalati kartonon vagy vállalati levélpapíron kívánnak egymásnak sikerekben gazdag és boldog újesztendőt. Ez a legegyszerűbb megoldás: például a folyosó két végén levő hivatali szobában csak meg kell címezni a borítékot (levelezőlapot, kartont), leküldeni a vállalati postázóba, ahonnan a vállalat költségén még aznap postán továbbítják a címzetthez az üdvözleteket. Ez azért jó, mert a munkaidőt, a levélpapírt, kartont, borítékot, a nyomdát és a portóköltséget az állam fizeti.

Ilyenkor karácsony és újév alkalmából az ország egész lakossága levelez egymással. Olyan jók egymáshoz az emberek, hogy szívesen ragadják meg az alkalmat jókívánságaik kifejezésére. Aztán egész évben éppenúgy bosszantják egymást, mint ahogy addig tették. De mégis: jól esik az újévi jókívánság annak is, aki küldi és annak is, aki kapja. Még figyelmeztetik is a családtagok egymást, hogy például: „Ne felejts el Mariska néninek Vencsellőre és Ilonékhoz Baktalórántházára szép képes lapot küldeni." Az üdvözletek jönnek és mennek, a nagy ünnepi örömünkben még arra sem gondolunk, hogy ilyenkor a több százezres, esetleg milliós belföldi jókívánságaink kezelésével, bélyegzésével, kézbesítésével alaposan megterheljük a postásokat. Pedig elég nekik az amúgyis rengetegre duzzadt napi postának, valamint az ünnepekre összetorlódó bel- és külföldi ajándék küldeményeknek a kezelése.

Lényegében azt kérdezi ön, hogy mit lehet tenni ez ügyben? Ha teszem fel, december elején kezdenénk el a karácsonyi és újévi üdvözletek küldését, akkor a postai torlódáson és a posta nagy ünnepi gondján sokat segítenénk. Persze volna még egy megoldás. Eszembe jutott az a javaslat, amit e témával kapcsolatban egy neves kollégám tollából néhány évvel ezelőtt olvastam: hogy ha az ünnepi, újévi üdvözlések szép szokása társadalmi mértékben annyira elterjedt hogy mármár káros, akkor változtassunk a helyzeten. Csak azoknak írjunk, akiknek nem kívánunk boldog újesztendőt és akiket írásban akarunk biztosítani rosszkívánságainkról. Azt gyanítom, hogy erősen megcsappanna a posta forgalma.

Én minden esetre ezúton kívánok mindenkinek boldog újévet és már eleve köszönettel igazolom a viszontkívánságokat.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD NÖVÉNYEIBŐL

ÉS MÁSOK

Nézem a színházi plakátot. A hirdetett színdarab — pontosabban: „Színpadi összeállítás két szünettel” — címe ez: ÉN, BERTOLT BRECHT... Alatta a szerzők felsorolása következik. Négy külföldi szerzőt nevez meg, azután ez a két szó következik: *és mások*. Tehát négynél többen írták az újdonságot, de a színház megelégedett négy író nevének feltüntetésével. Ennyi nyilván untig elég a közönségnek is. Azután a magyar fordítók felsorolása következik. Szám szerint tizenkettő, ami nem éppen kevés. Minden bizonnyal ez indokolja, hogy a tizenkettedik név után megint ez áll: *és mások*.

Ezután jönnek a színpadi játék szereplői, a színház húsz művésze, valamint öt főiskolai hallgató. Itt a szereplődömping ellenére sincs az „és mások” kitétel, mindenki név szerint szerepel; jó kövér, tehát sokkalta feltűnőbb betűkkel, mint a szerzők és a fordítók. Azt hiszem, ez a gyakorlat már régi és megszokott, aligha található benne bárki is kivetnivalót.

És mégis...

Az okvetetlenkedő szemlélőben minden szakmai elfogultság híján is felmerül a kérdés: vajon milyen szempontok alapján tesznek különbséget a művet megalkotó íróemberek között? Az „és mások” az élvonal mögött kullogó második helyet jelenti? Az élvonal, az elit, a krém, vagyis a szalonképes gárda mellett némelyek kevésbé szalonképesek? Akkor miért vették igénybe a közreműködésüket, még akkor is, ha ez már csak amolyan passzív közreműködésszámba megy vagy menne, amin utólag már nem lehet változtatni?

A probléma nem közérdekű, sőt nem is jelentős, ennek ellenére a rejtély megfejtése az én szellemi képességeimet meghaladja. Törjék rajta a fejüket azok, akiket a kérdés esetleg közelebbről érint vagy érdekel. És mások.

Heves Ferenc

A HÉT HÍREIBŐL

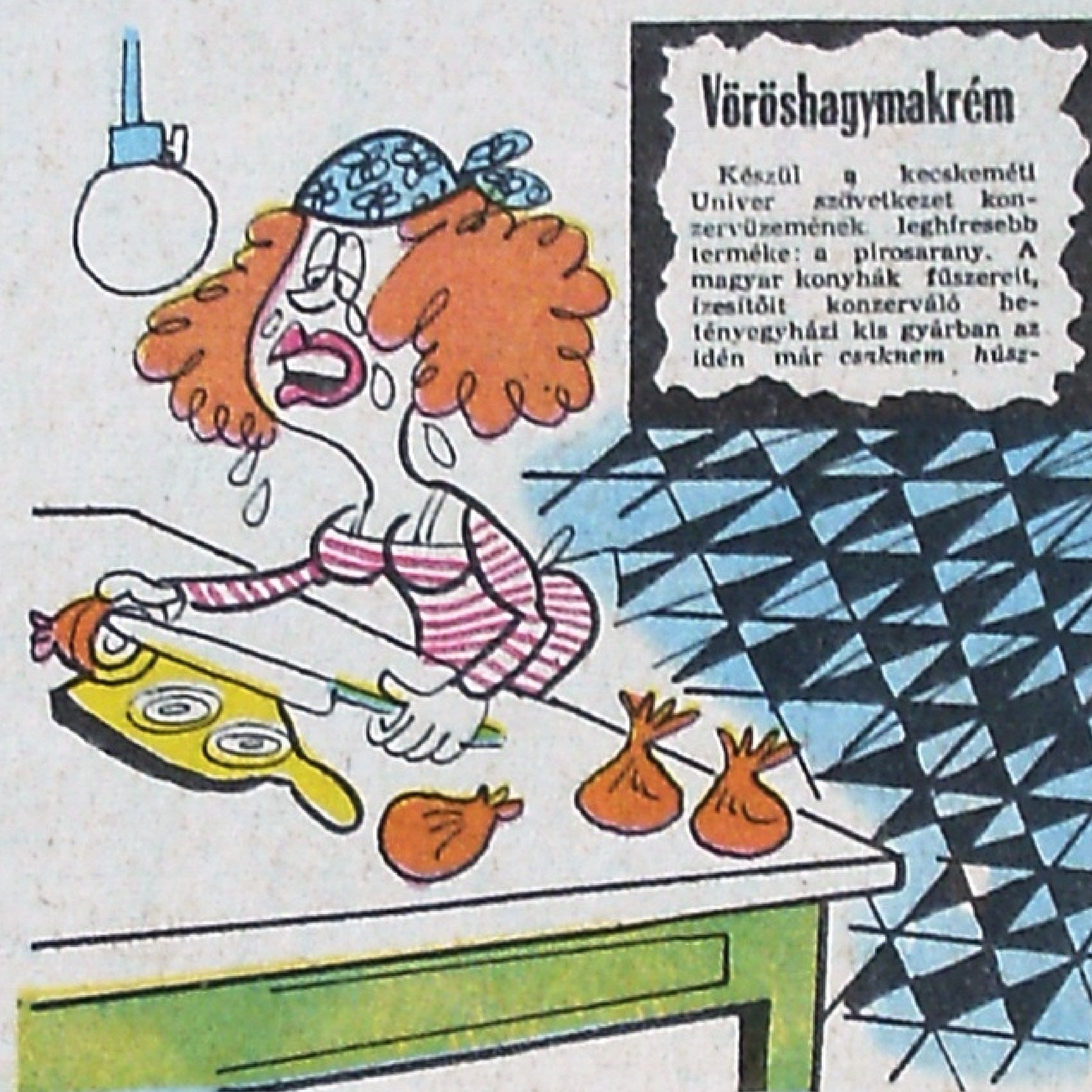
Fülöp György rajzai

„Halásszon ki engem, hálás leszek érte...”

– Nézd meg anyukám, hány évet kapott.

– Istenkém, a vöröshagyma is kimegy a divatból. Pedig milyen jókat lehetett bőgni tőle.

– Szóval ezért kapjuk a luxuskaját?!

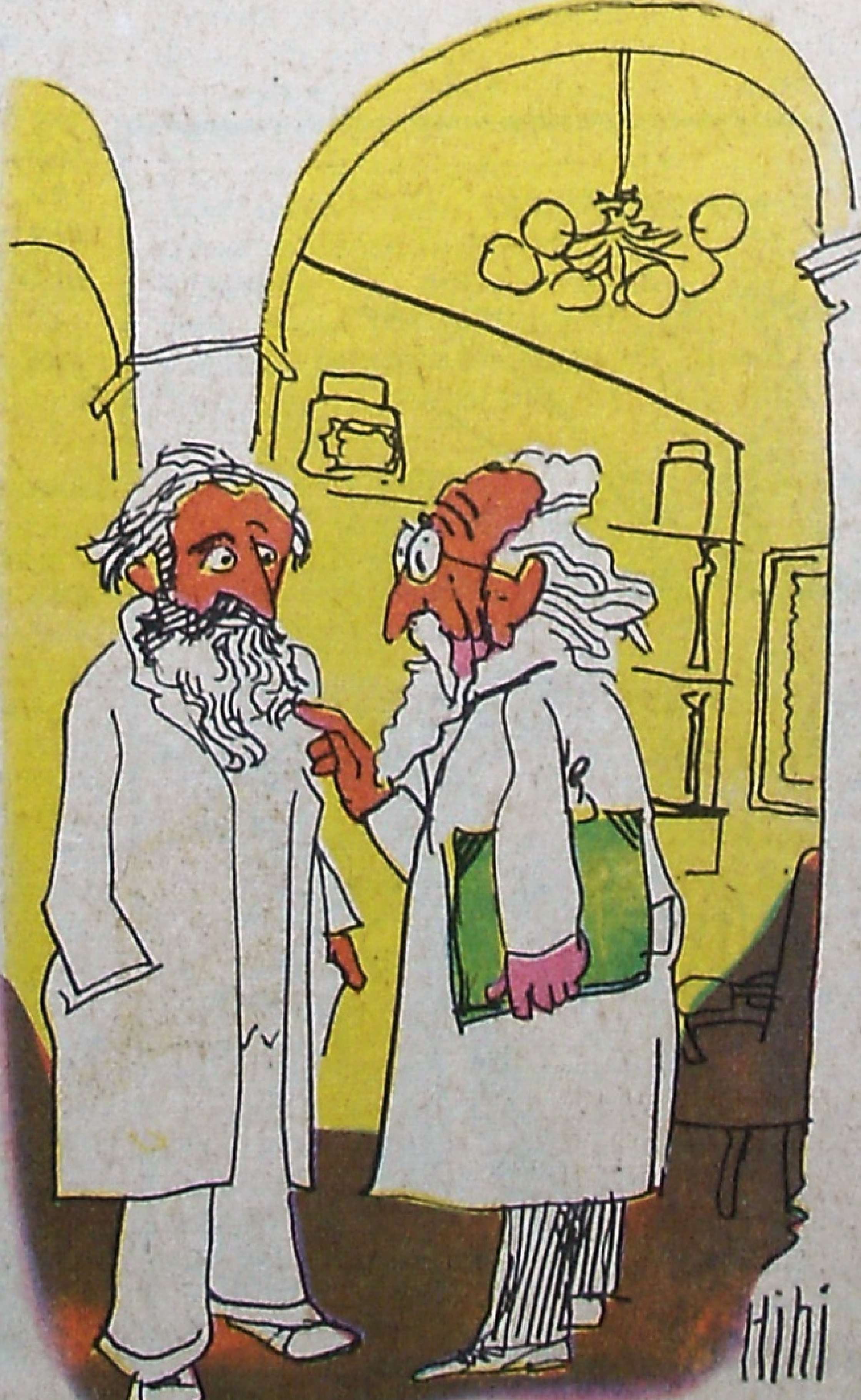
MEGLEPŐ FELIRAT

ZONGORAVERSENY

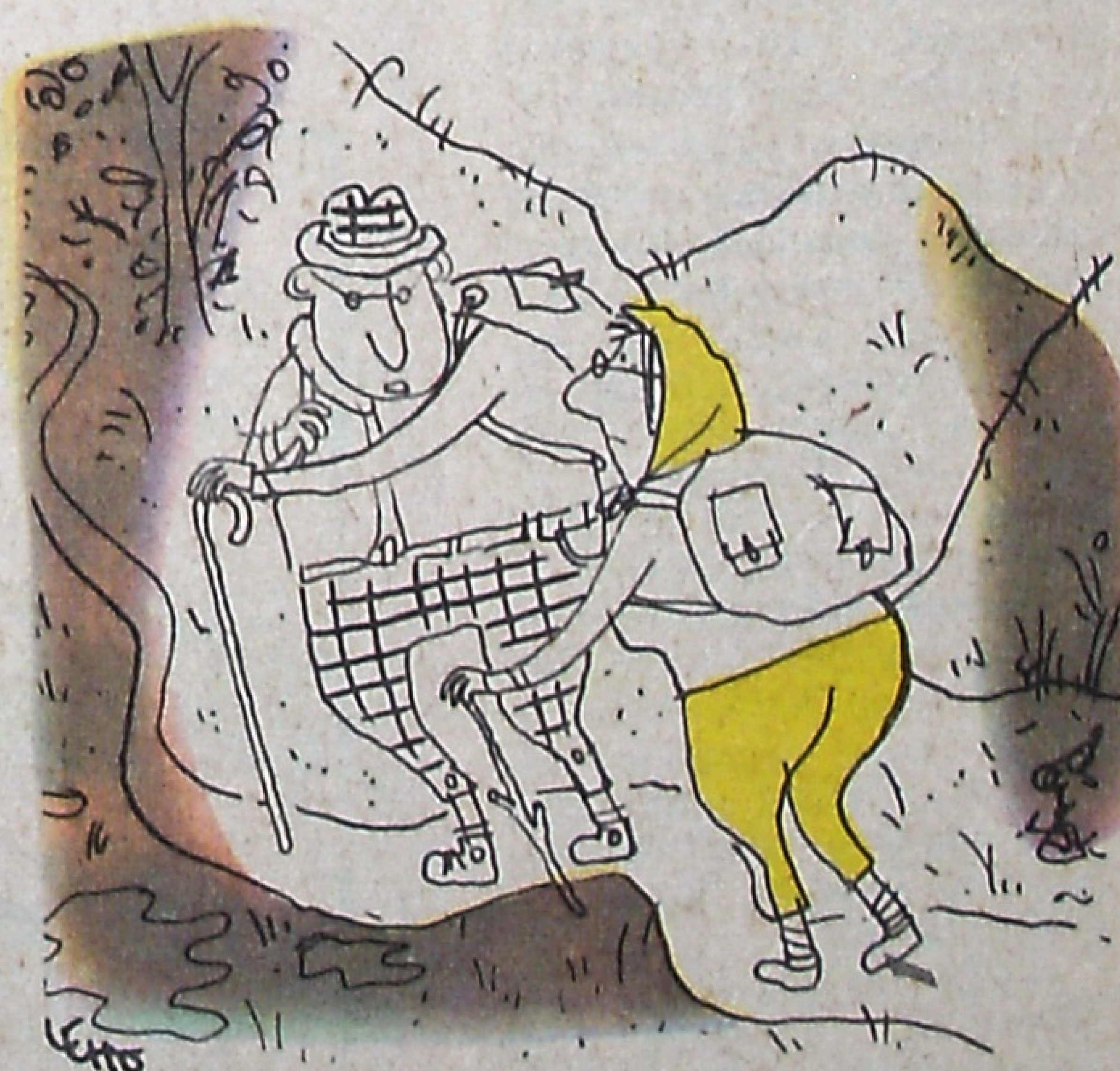

PROFESSZOR ÉS FAMULUS

– Kolléga úr, maga őszül. Talán bizony a helyemre pályázik?

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS

– A tanítványainkkal a tetőn találkozunk. Őket kocsival hozzák fel a szüleik.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Gyurika, maradj csendben, mert vendégek vannak!

— Honnan tetszik tudni?

— Mert hallom, hogy a mamád nevet a papád viccein.

Pócsinger nagy papucshős volt egész életében. Amikor a halálát közeledni érezte, leült, hogy megírja a végrendeletét. Így kezdte: Utolsó akaratom... De aztán áthúzta az első szót és így javította ki: Első akaratom...

TRIBÜN

Jack Rudnay, a Kansas City Chiefs rögbijátékosa a karját fájlalta az egyik mérkőzés után. A klub orvosa megröntgenezte: singcsonttörés.

— És mikor törhetett el? — kérdezte a csapat edzője szörnyűlködve.

— Fogalmam sincs — mondta a játékos. — Mérkőzés közben sosem nézem az órát.

Az FC St. Mary vezetősége levelet intézett David Thomashoz, a csapat legidősebb szurkolójához:

„Kérjük, fogadja szerencsekívánatainkat kilencvenedik születésnapján. Elnökségünk úgy döntött, hogy ez alkalomból felmenti Önt a tagdíjfizetés kötelezettsége alól és életfogytiglan a klub örökös tagjának tekinti.”

Gary Woolley, a Derby County ifjú szurkolója bedobott a pályára egy sörösüveget, mire azonnal fülöncsípte egy rendőr.

— Közölte, hogy előállít — mesélte a bűnös —, majd melegen gratulált. Kérdeztem, hogy miért kell ehhez gratulálni? Csak úgy ragyogott az arca, amikor elmondta, hogy soha még senkit sem tartóztatott le, én vagyok az első és nagy nap ez az ő életében.

Vannak még örömök!

*

Noel Dwyer, az írek egykori sokszoros válogatott kapusa, kiadta az emlékiratait.

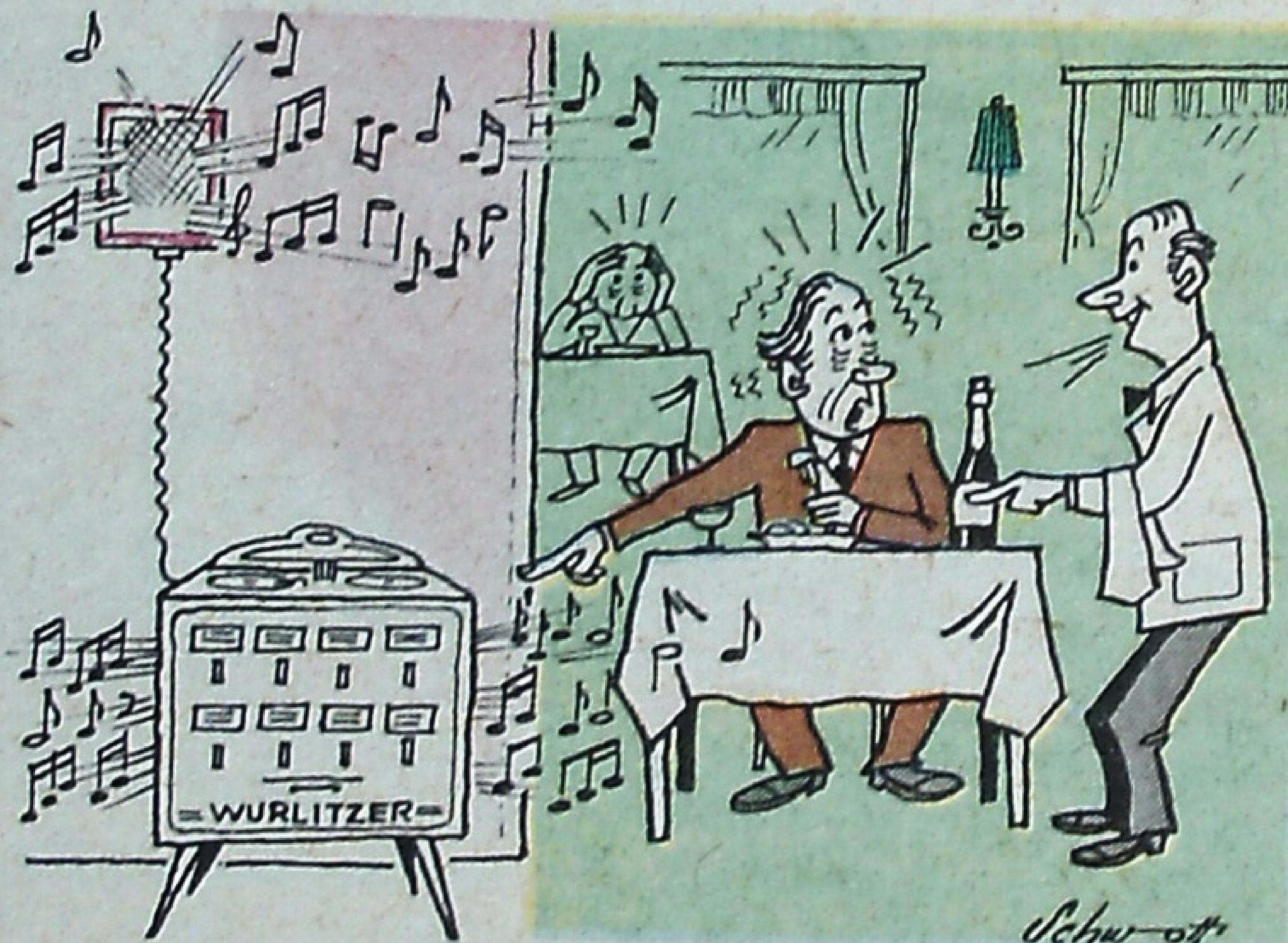
— Az 1964-es Swansea—Liverpool mérkőzés volt pályafutásom legemlékezetesebb meccse — írja. — Idegenben vertük a Liverpoolt. Amikor győzelmünk már biztosnak látszott, a közönség dühében egypennysekkel kezdett bombázni. Felszedegettem az érméket, nyolc shilling és négy penny gyűlt össze. A pénzt a sapkámba gyűjtöttem és a kapu sarkába helyeztem. A meccs végére szőrén-szálán eltűnt. Sapkával együtt.

(p. p.)

CSAK A LÁNCAIKAT VESZTHETIK?

FORDÍTOTT WURLITZER

– A kedves vendég bedob két forintot és akkor elhallgat...

MOTORIZÁLÁS

– Nézd, a Kovács gyerek már autón kerüli az iskolát!

VIRTUS

Külföldre szakadt utcánkfiával, gyermekkori cimborámmal, Kázmérral vacsoráztam egyik étteremben a minap, s a mellettünk levő asztalnál megpillantottam lépcsőházi futó ismerősömet, Szimultán Jenőt. Asztalán egy baráti ország zászlaja és egy magyar lobogó lengedezett a halászlégőzben, hármasban voltak egy idősebb úrral és egy csinos hölggyel. Udvariasan köszöntünk egymásnak, majd egy idő múlva, amikor az idősebb úr szabadkozva eltávozott, átszóltam hozzájuk.

— Szegények vagyunk, de jól élünk — mondtam a zsúfolásig megtelt asztalra mutatva.

— Ne gúnyolódjon, mert magát is érheti külföldi vendég — válaszolt.

— Ér is, ez itt mellettem Kő Kázmér barátom — mutattam be Kázmért —, most tántorgott haza két hétre. Meghívtam őt egy jó Jókai bablevesre.

— Könnyű magának — legyintett szomorúan Szimultán Jenő.

— Miért lenne könnyű? — kérdeztem.

— Mert a barátja biztos privát vendég, de én, sajnos, hivatalos vendéggel vagyok. Az elvtársnő a tolmácsunk — mutatta be a mellette ülő hölgyet. — Sajnos, mi nem ússzuk meg Jókai bablevessel, mert ez a búcsúvacsoránk. Itt, sajnos, ma zabálva lesz, de ez a kisebbik baj. A nagyobbik az, hogy nekem is végig kell ennem itt mindent. Egyik partnervállalatunk igazgatója a vendég, aki tapasztalatcserére jött hozzánk. Tavasszal én voltam náluk.

— Most hová ment ki? — érdeklődtem.

— Biztos szódabikarbónát szed be — szólt közbe a tolmácsnő. — Sajnos, ez így megy a tapasztalatcseréken. Enni kell a végső gesztenyepüréig.

— De miért? — kérdeztem.

— Azért, mert tavasszal velem is ezt csinálták, amíg kint voltam náluk — mondta Szimultán Jenő. — Tíz napig etettek, éjjel-nappal. Most ezt kell revanzsálnom, sőt túlteljesítenem, mert kötelez a hagyományos magyaros vendégszeretet, meg a magyar virtus. Egyébként a tapasztalatcsere nagyon hasznos, csak ne kellene folyton ennünk-innunk. De kell, mert ősszel viszonoznunk kell a tavaszi vendéglátást, tavasszal viszont ők viszonozzák az őszit. És ez így megy évek óta. Sajnos, már egyre nehezebben bírom, mert öregszem, magas a vérnyomásom, kevés a savam és a szívemmel is baj van. Már nem tudok úgy enni-inni, mint régen. De úgy látom,

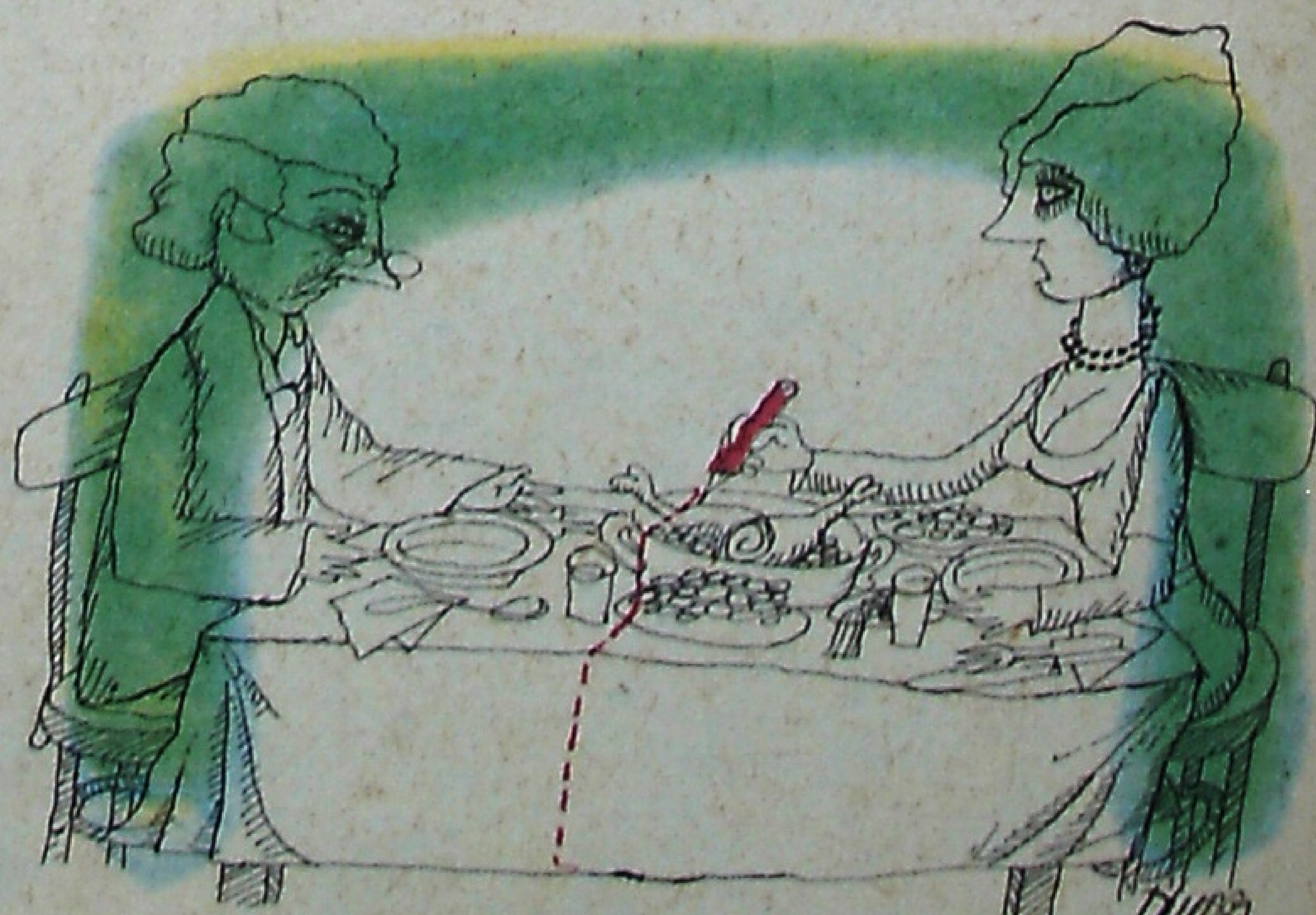
a vendégünk sem. No, de hála az égnek, holnap a barátunk elutazik és én utána kikúrálom magamat. De ma még ennem-innom kell. Most pedig búcsúzom, mert jön vissza az öreg.

A vendég együtt érkezett vissza a fatányérossal. Vérvörös arccal viszonozta a pohárköszöntőt és nekiestek a húshalmaznak. Amikor fizettem és távozni készültünk, a túróscsuszánál és az újabb pohárköszöntőnél tartottak. Már az ajtónál voltunk, amikor a zenekar tust húzott, és a dizőz énekelni kezdett:

— Most kéne abbahagyni...

Miklósi Ottó

ZSUGORI FÉRJ

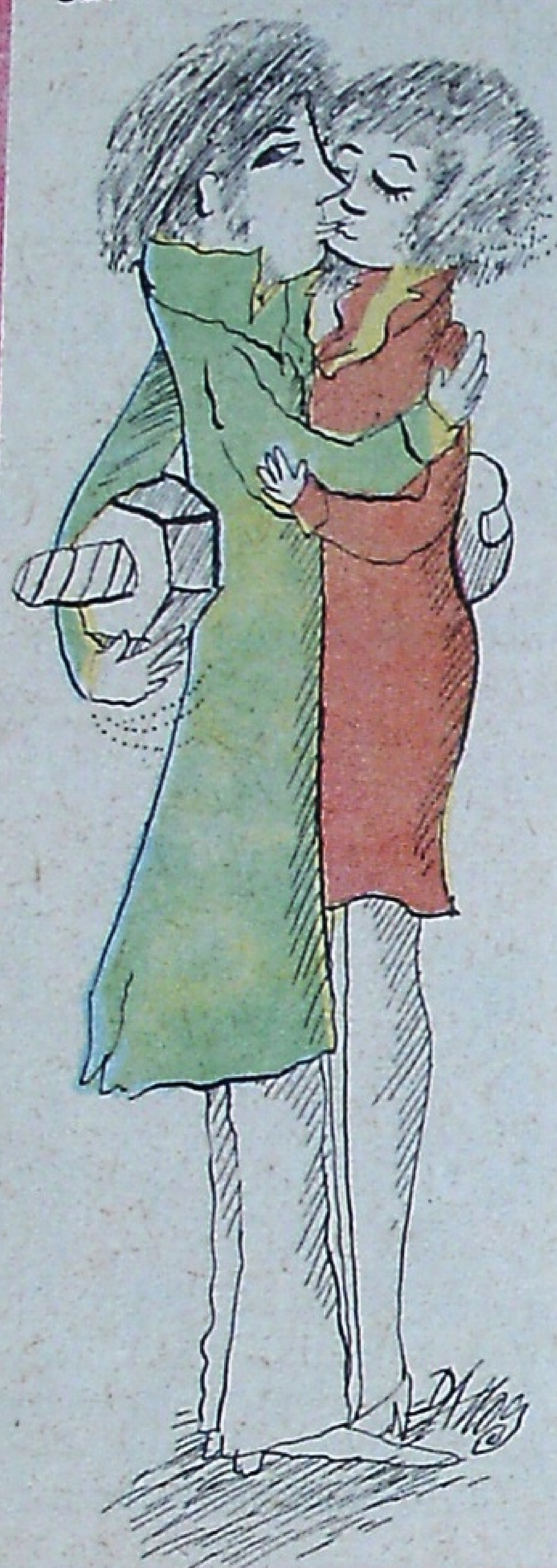

– Ma csak eddig ehetsz, ennyit adtál a kosztpénzre.

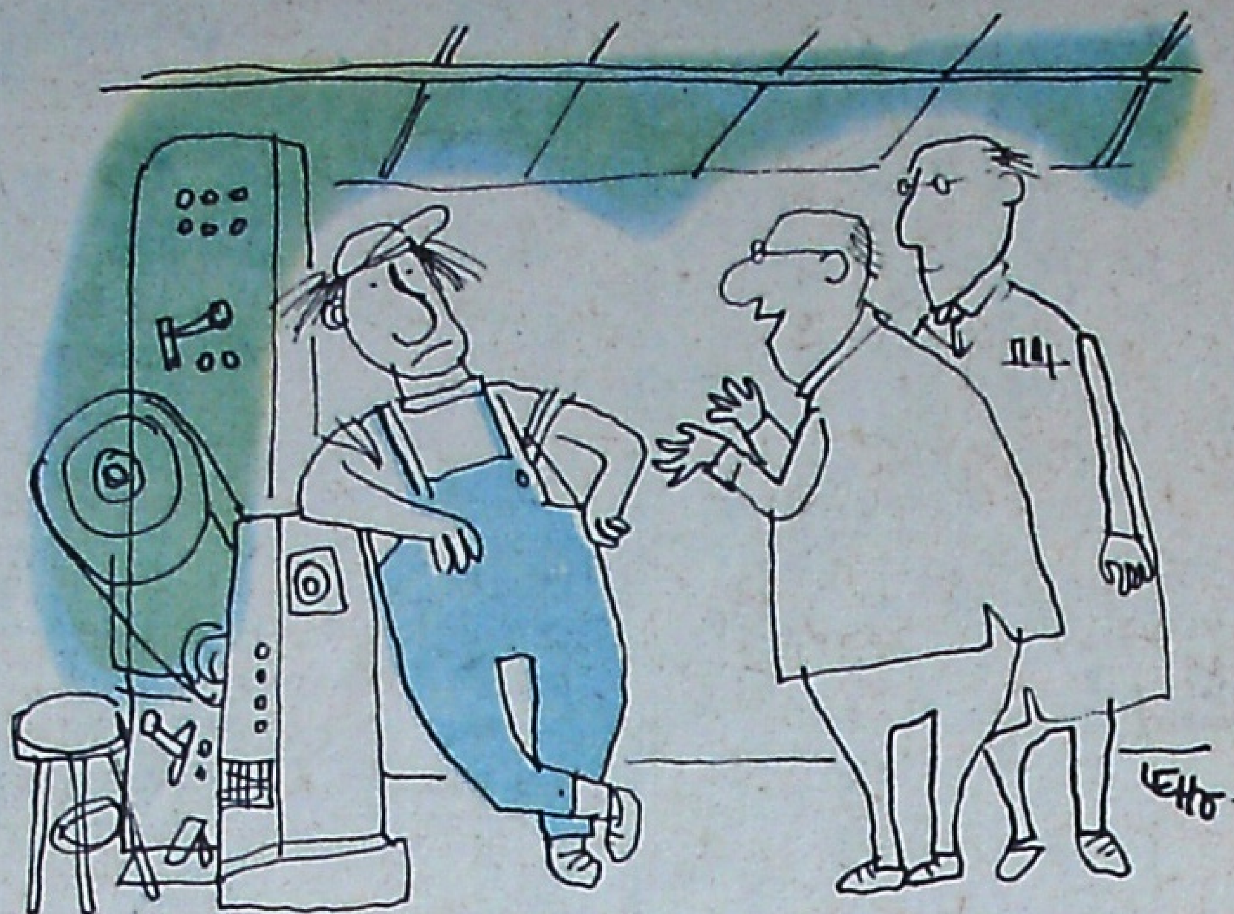
DALLOS, LEHOCZKI, TÓT

SZENVEDÉLYES SZERELEM

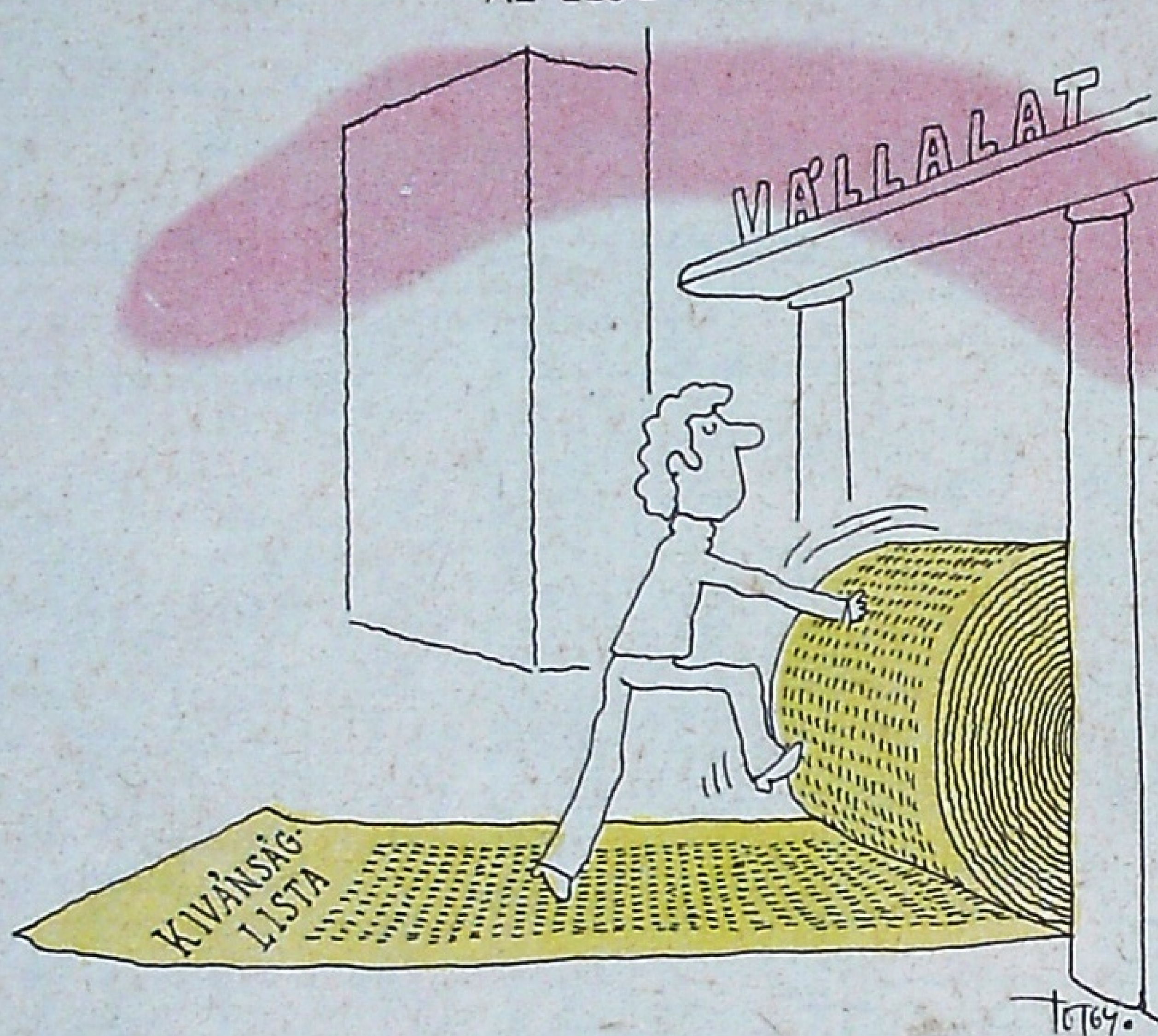

ÚJ DOLGOZÓ

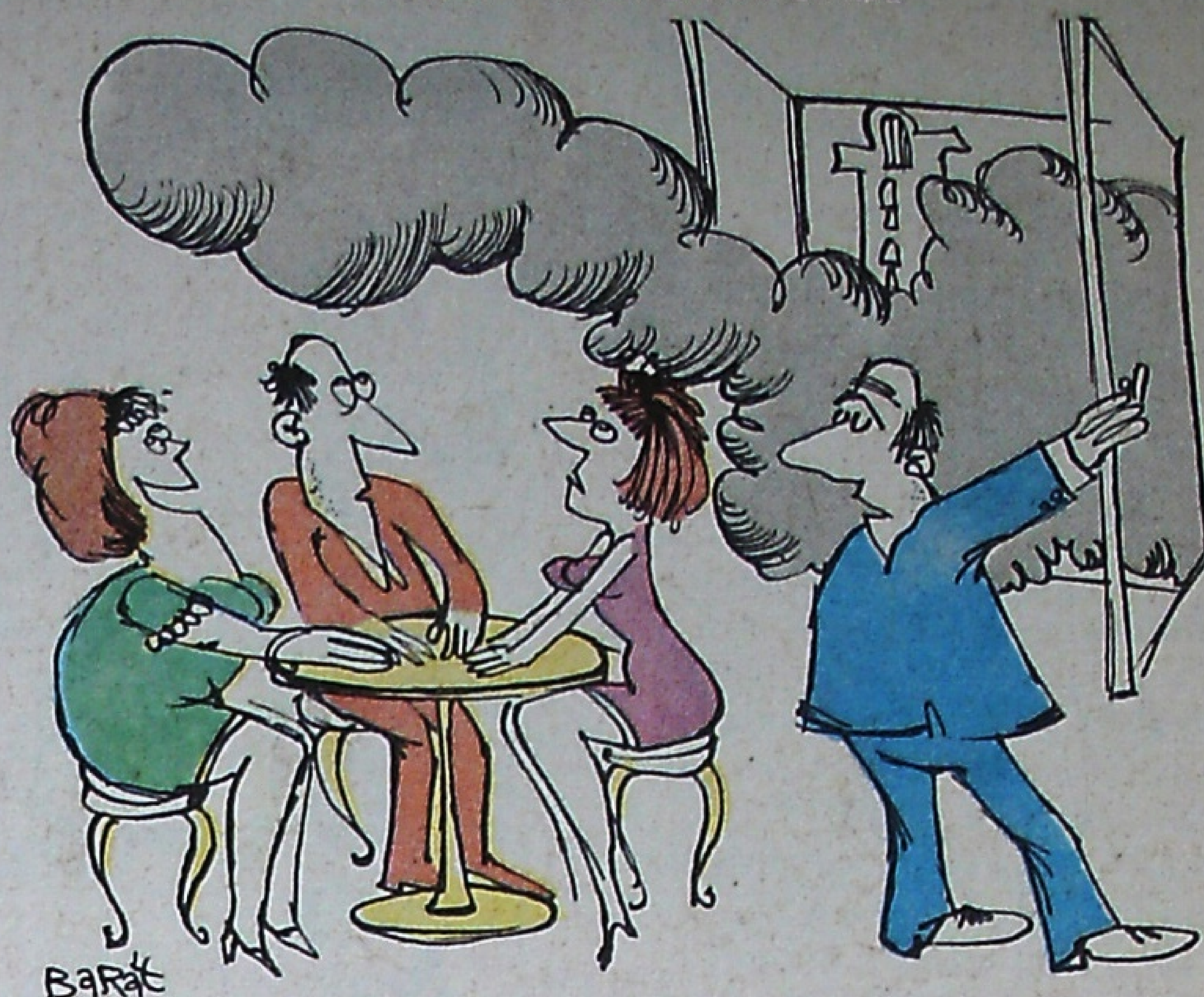

– Két hét után nem adhatunk fizetésemelést, fiam. De egy törzsgárda-jelvényt kaphat!

AZ ELSŐ MUNKAHELY

NAGYVÁROSI SPIRITIZMUS

– Itt a szellem.
– Dehogy, közönséges füstköd!

VISSZATÉRÉS

– Úgy látszik, amíg távol voltunk, eldőlt a vita a dohányzók és a nemdohányzók között.

BARÁTI ÉRDEKLŐDÉS

A minap az egyik belvárosi domboldal mögül váratlanul elém bukkant Frici, gyerekkori barátom, akivel vagy tíz éve találkoztam utoljára. Mire fölismertem, már belém karolt, mire megörültem neki, már magával ragadott, mire szóhoz jutottam, már egy presszóban ültünk.

— Elhiszem, hogy halaszthatatlan, fontos dolgod van — vágott a szavamba —, de fütyülök rá. Nem lehet semmi olyan fontos, mint az, hogy beszámolj nekem, hogy élsz, mint élsz, merre jársz, mit csinálsz? Na rajta, kezdjed, ne integess, már rendeltem.

— Valóban várnak rám, de...

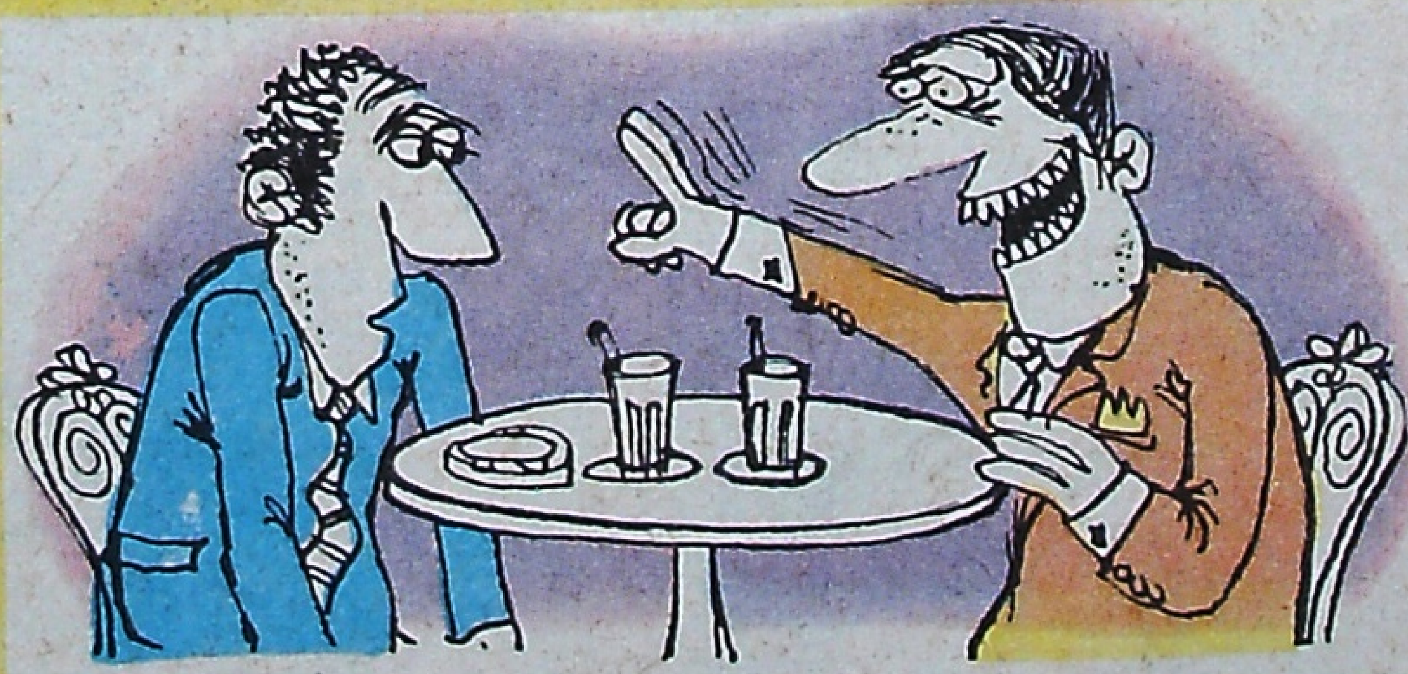
— És engem talán nem várnak, mit gondolsz? Mégpedig maga Kovács János, főosztályvezető a minisztériumban. Országos dolgokról kellene tárgyalnunk, de majd mondok valamit, mert jobban érdekelsz, te hűtlen barát, akinek nem jut eszébe, hogy fölvegye a telefont. Jó, jó, tudom, biztosan valami nagy művet alkotsz. Na, hadd hallom, miről írsz, ki vele!

— Az az igazság, hogy...

— Benne vagy nyakig a munkában, akárcsak én. Van fogalmad, mennyi energiámba került nekem, amíg a lerobbant ócskavastelepből, amit átvettem Globáléktól, nyereséges vállalatot csináltam? Tudod, mennyit utaztam tíz év alatt? Keresztül-kasul bejártam a világot: San Franciscotól Vladivosztokig, Oslótól Sidney-ig... Aki irigyel érte, annak kívánom, de muszáj volt, és a muszáj nagy úr. Nem mondom, megbecsülnek, elismernek, de közben felnőttek a gyerekek, és én alig ismerem őket. Apropó, hogy van a kislányod, mit csinál?

— Hát, az én kislányom már bizony...

— Így, ahogy mondod: már bizony. Pedig a lánygyerek mindig egyszerűbb, de az én két fiam... A nagyobbikkal — hál isten — nincs semmi baj. Még egy év, és kész mérnök, de már most jobb szakember, mint a vállalatomnál egy tucatból tíz. Szóval, ő sínen van, de a kisebb... Zenész, pontosabban dobol. Van egy zenekaruk, az a

bizonyos Super-Song, talán hallottál róluk. Szokták játszani a lemezeiket a rádióban, sőt a tévében is szerepeltek már, de kérdezlek: jövő ez? Nem mondom, most élik a világukat, a nyáron is lejött az egész bagázs a nőcikkel együtt a balatoni bungalónkba, mert megépítettem azt a kis fészket, amiről a múltkor beszéltem. A saját terveim szerint, kétszintes. Barátom, csodájára jár a környék. Apropó, neked merre van a tuszkulánumod?

— Semerre, ugyanis...

— Neked van igazad, de milyen igazad! Mert, ha őszintén szembe nézek a tényekkel, minek nekem az az objektum? Flancnak, öregem, flancnak, és annak, hogy az aranyos kicsi fiacskám ott élje az édes életét a haverjaival. Barátom, volt velük egy kis nőci... Hű...! Apropó, hogy állsz ezen a téren? Nekem megsúghatod!

— Megmondom őszintén...

— Úgy, ahogy mondod, kell egy kis kikapcsolódás. Számomra is a családi élet szent, a feleségem szeretem, talán jobban, mint valaha, de az a kis nőci...! Hiába, kell egy kis lazítás, és bár amennyivel egészségesebb, és kellemesebb ez... hehehe..., mint — teszem azt — ha két hétig altatják az embert. Így van?

— Az altatásról az a véleményem...

— Nem mondom, én is bedobok olykor egy altatót. Az orvosomnak is az a véleménye, hogy kevésbé ártalmas egy rumlis nap után, mint ébren vergődni egész éjszaka. Persze, arra vigyázok, hogy kialudjam, mire reggel a volánhoz ülök. Milyen kocsid is van neked?

— Nekem nincs kocsim.

— Nincs? Neked van igazad, öregem, neked, de... Hűha, most már tényleg mennem kell, de ígérd meg szentül, hogy fölhívsz, és összejövünk mihamarabb, mert én is szeretnék elmondani egyet és mást magamról, mert azért nekem is van mesélnivalóm, nemcsak neked.

Sólyom László

JÁMBOR VESÉZÉS

IFJAN—ÖREGEN

Hajdani ifjúkorunkban
meg akartuk változtatni a világot,
megöregedvén azonban
meg akarnánk változtatni
az ifjúságot.

KÖRBE-KÖRBE

Nagyapám fiákerben utazott,
de autóba szállni nem mert;
apám autóban hajtatott,
ám a repülőgéptől visszarettent;
jómagam vígan repülök,
de nem lökhajtásos gépen,
fiam meg arra esküszik,
ám fiákerban nem ült életében.

EGYENJOGÚSÁGRÓL VAN SZÓ

A nők egyenjogúságáról van szó.
Egy hölgy beszél, a szava láng, haragvó,
mire egy férfi közbevág fifikusan:
„Szeretne férfi lenni, asszonyom?"
A válasz mint egy csattanó pofon:
„Hát ön, uram?"

FELIRAT EGY „TRABANT" KOCSIN

Ma még erőtlenül döcögök,
de bármit is papolnak:
mire felnövök,
mindnyájatokat előzni foglak.

Bácski György

Megkérdeztük rajzolói

MIRŐL TUDNÁNAK

Vasvári Anna:

– A fogairól. Sajnos.

Barát József:

– A ma érvényben levő napidíjról.

Balázs-Piri Balázs:

– A piedesztálról. Ugyanis tériszonyom van.

Sajdik Ferenc:

– A kommunikációs kapcsolatokról.

Endrődi

ÉRDEKLŐDŐ KISLÁNY

– Azért bírlak, mackókám, mert olyasmikre is emlékszel, amik már a történelemkönyvben sincsenek benne...

AMATŐRSÉGEM

Ültem a tévé büféjében és mégegyszer, utoljára átolvastam felvétel előtt azt a strukturalizmusról írott előadásomat, amelyet úgy rendeltek meg, hogy fontos réteg-műsor: kétmillió készüléktulajdonos közül húsz feltétlenül meg fogja hallgatni, illetve nézni.

Egyszercsak ezt hallom a hátam mögött:

— Ő az! Ez az őszülő, kopaszodó muki meg fog felelni!

Gyanútlanul tovább olvastam, amikor egy kétes tisztaságú kéz a vállamra tette a kezét és kétes magyarsággal közölte, hogy rólam beszél, amihez pedig én („az őszülő, kopaszodó muki"!) meg fogok felelni: egy új magyar film. Először meg akartam sértődni, aztán felrémlett előttem minden lehetőség: szerződés, napidíj, világhír, fesztivál, Kovács András, Bacsó Péter — és ráálltam az ügyre. Arra ti., hogy amatőr-szereplője legyek egy profi filmnek. Érdekes: neveztek már amatőr színházvezetőnek, rendezőnek, konferansziénak, humoristának — olyankor sosem örültem.

Most repesve siettem ki a megadott időben a Filmgyárba, ahol is megkaptam a 152 oldalas forgatókönyv fél oldalnyi szövegét, amiből megtudtam, hogy én (őszülő, kopaszodó muki!) egy könyvesbolt kirakata előtt ácsorgok fényes nappal, nézem a kitett könyveket, amikor is Torday Teri lép be a maga sugárzó nőiességében a boltba, amit rajtam kívül Latinovits Zoltán is észrevesz, csettint egyet, én egy átfogó pillantással konstatálom a beállott helyzetet és továbbállok. Hogy a későbbiekben mi történük kettőjük közt, az a fél oldalból nem derült ki, nem is nagyon érdekelt.

Sokkal inkább a segédrendező megjegyzése, amely szerint baj van az őszülésemmel Latinovits miatt, aki szintén őszül, és a kopaszodásommal Torday Teri miatt, no nem mintha ő is.... de a hajunk egyformán sima. Mielőtt pedig bármelyik főszereplővel (szerintem a Tordayval!) a gyanútlan néző összetévesztene, csináltattak nekem egy lángvörös kefe-parókát.

Ebben ugyan már összetéveszthetetlen voltam, viszont az al-operatőr megállapította, hogy bandzsa vagyok, így pedig nem lehet „konstatálni a kialakult helyzetet". Kaptam

...ajzolóinkat:

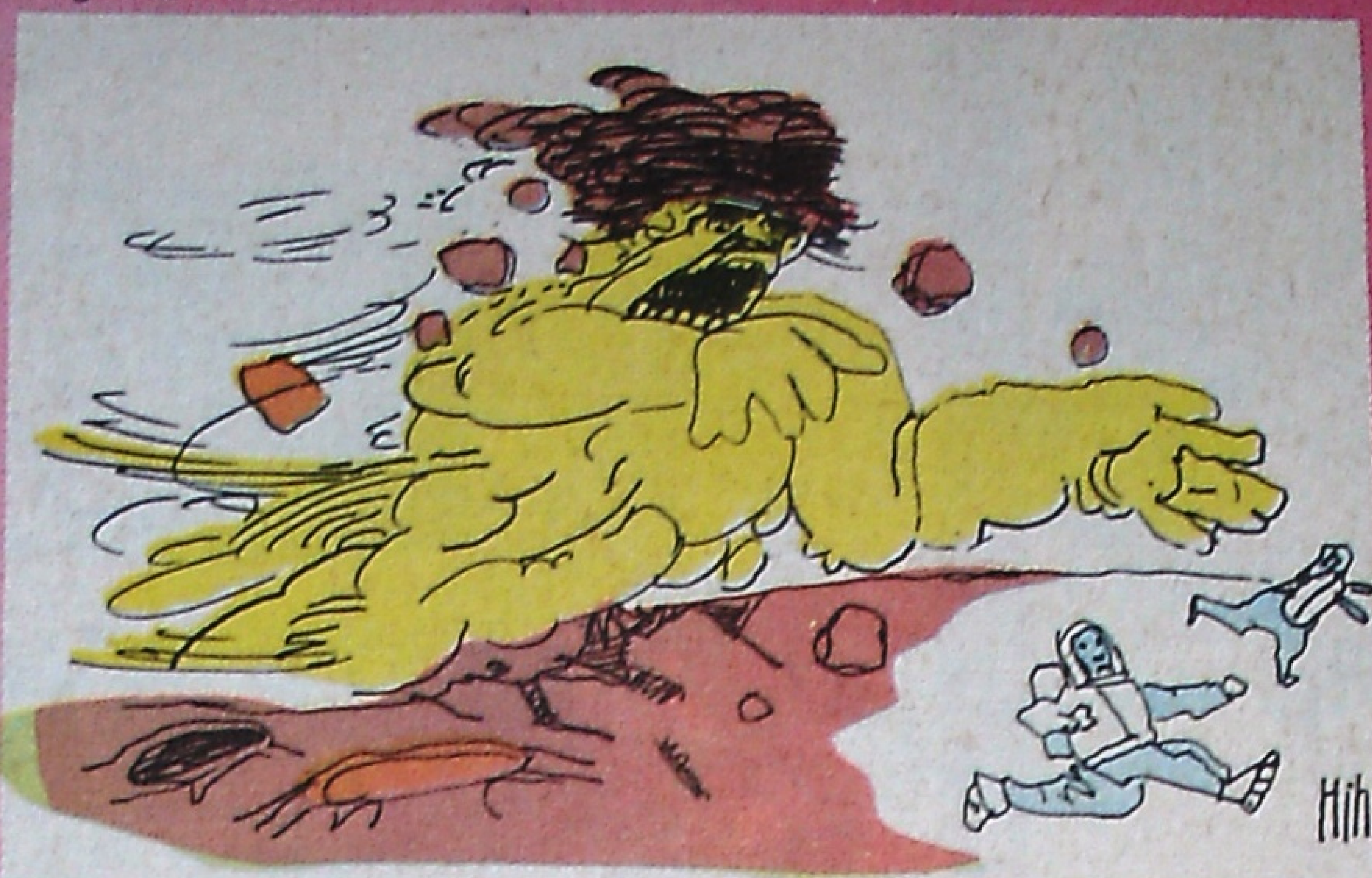
...ÁNAK LEMONDANI?

Endrődi István:

– Könnyű szívvel az összes interkontinentális rakétáról...

Hegedűs István:

– A Saturnus meghódításáról.

Dallos Jenő:

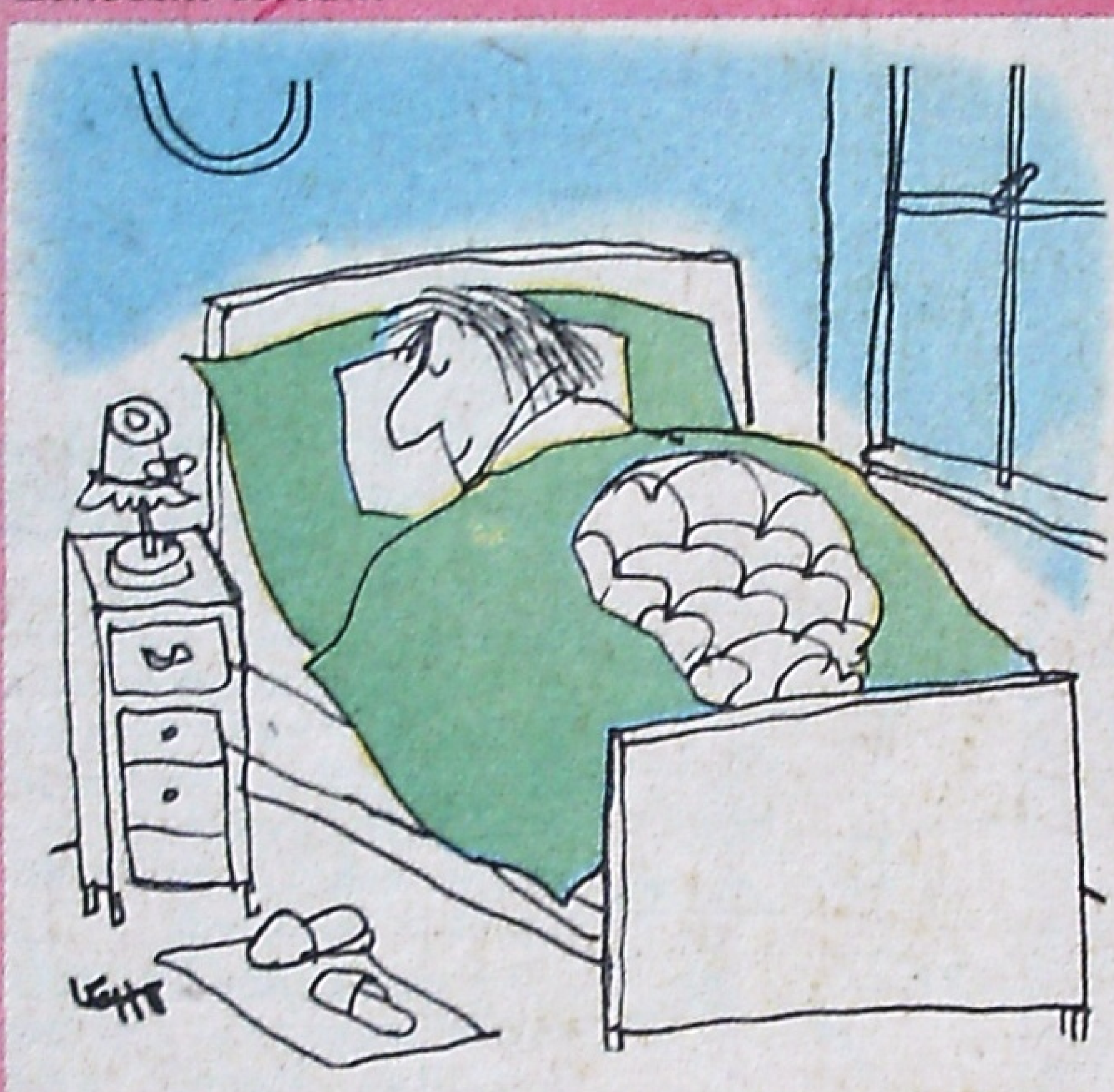
– Az A–Z vírusról.

Fülöp György:

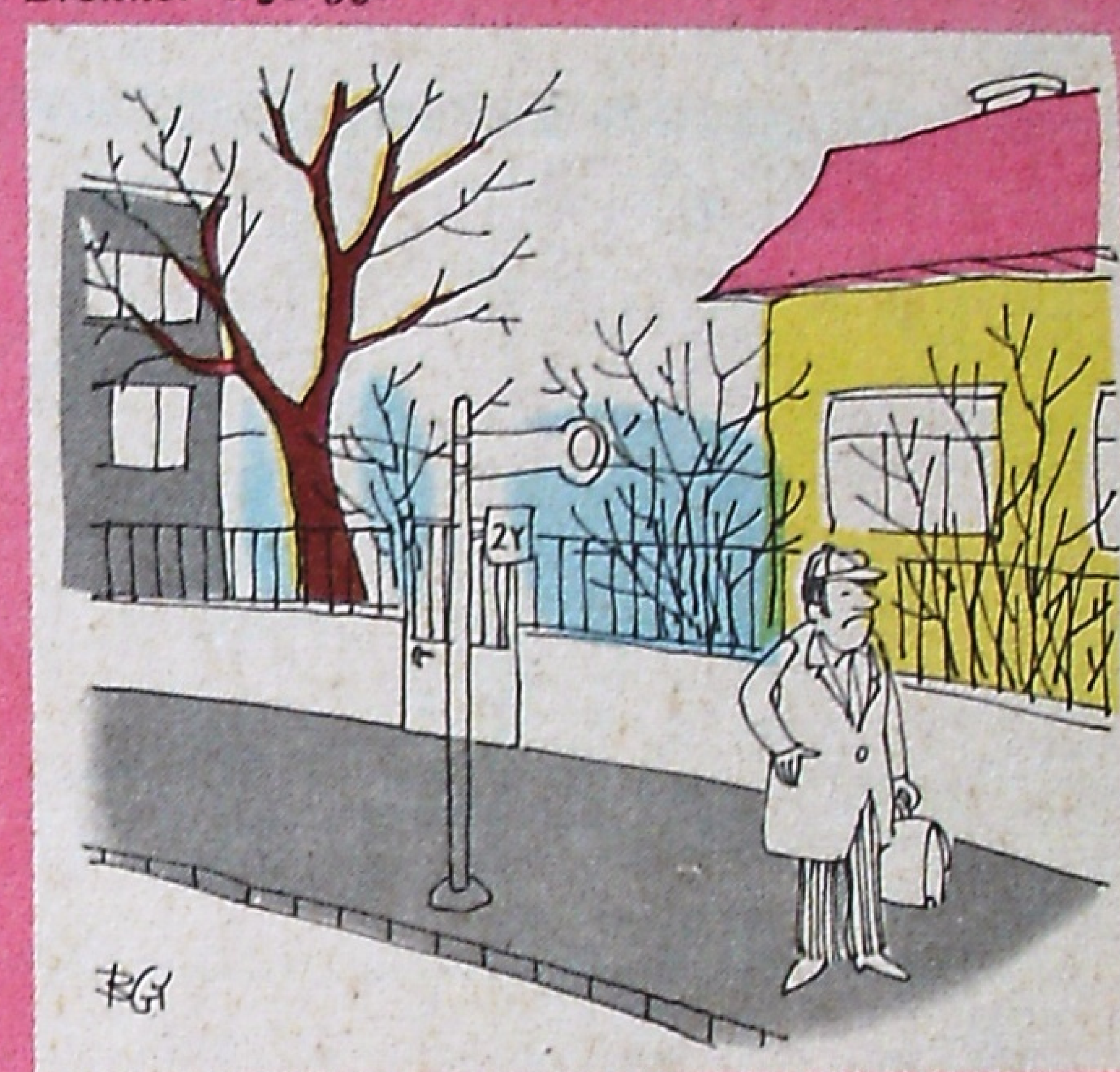
– A háztartásban viselt tisztségeimről.

Lehoczki István:

– Arról, hogy megnézzem, milyen csodálatos is egy napfelkelte.

Brenner György:

– A 2Y jelű autóbuszjáratról. Úgyis csak elvétve jár.

...EM IDEJÉBŐL

egy napszemüveget, az eltakarta a szemem (nem is bandzsa!), viszont a script-girl véleménye szerint mit sem változtatott arcom bárgyú kifejezésén, különben is — pocakos vagyok! Ilyen ember nem néz könyveket egy bolt kirakatában — azt nem érdekli Joyce és Mann.

Másnap átépítették a díszletet: az üzletből hentes- és mészárszék lett, s amikor én halkan célozni kezdtem arra, hogy Torday Teri miért venne egy félkiló abált szalonnát, letorkoltak:

— Mindössze öt deka parizerért megy be, az zsírtalan és kalóriaszegény!

Most már csak a nappali fény tett rosszat a sziluettemnek és a belvárosi portál a külsőmnek. Átírták a kérdéses fél oldalt: egy régi lakótelepen játszódott, alkonyatkor; Torday már csak a zárás előtt félig lehúzott rozsdás redőny alatt tudott besurranni a parizerért. De azért Latinovits utánacsettintett. Illetve...

Végre nem velem volt baj: Latinovits csettintését nem vette elég markánsan a mikrofon. Átváltoztatták füttyentéssé. Miután azonban ő köztudottan egyike legkulturáltabb művészeinknek, füttyjelként Izolda szerelmi halálának vezérmotívumát használta. A fülem se rebbent, néztem tovább a húsbolt kasírozott oldalasait. Ekkor átváltott a Jaj cicára (mondtam, hogy L. Z. mindent tud!) és végre felvettük a jelenetet, amelyben immár nem egy „kopaszodó és őszülő muki" gusztálja a könyveket a Belvárosban délben és „konstatálja csettintésre" a helyzetet, hanem egy vörös, kefefrizurás sötét árnyék bámulja este a kültelken az üveg mögötti ál-húsokat és egy Kálmán-slágerre kitűnik a képből.

Pár hét múlva megkaptam a napidíjam, a fellépti díjam. Se fesztiválmeghívó, se Bacsó-főszerep, se semmi más.

Még azt se tudom, mi lett a továbbiakban Latinovitscsal és Torday Terivel. Fütyültek-e egyáltalán a későbbiekben is egymásra és a többi.

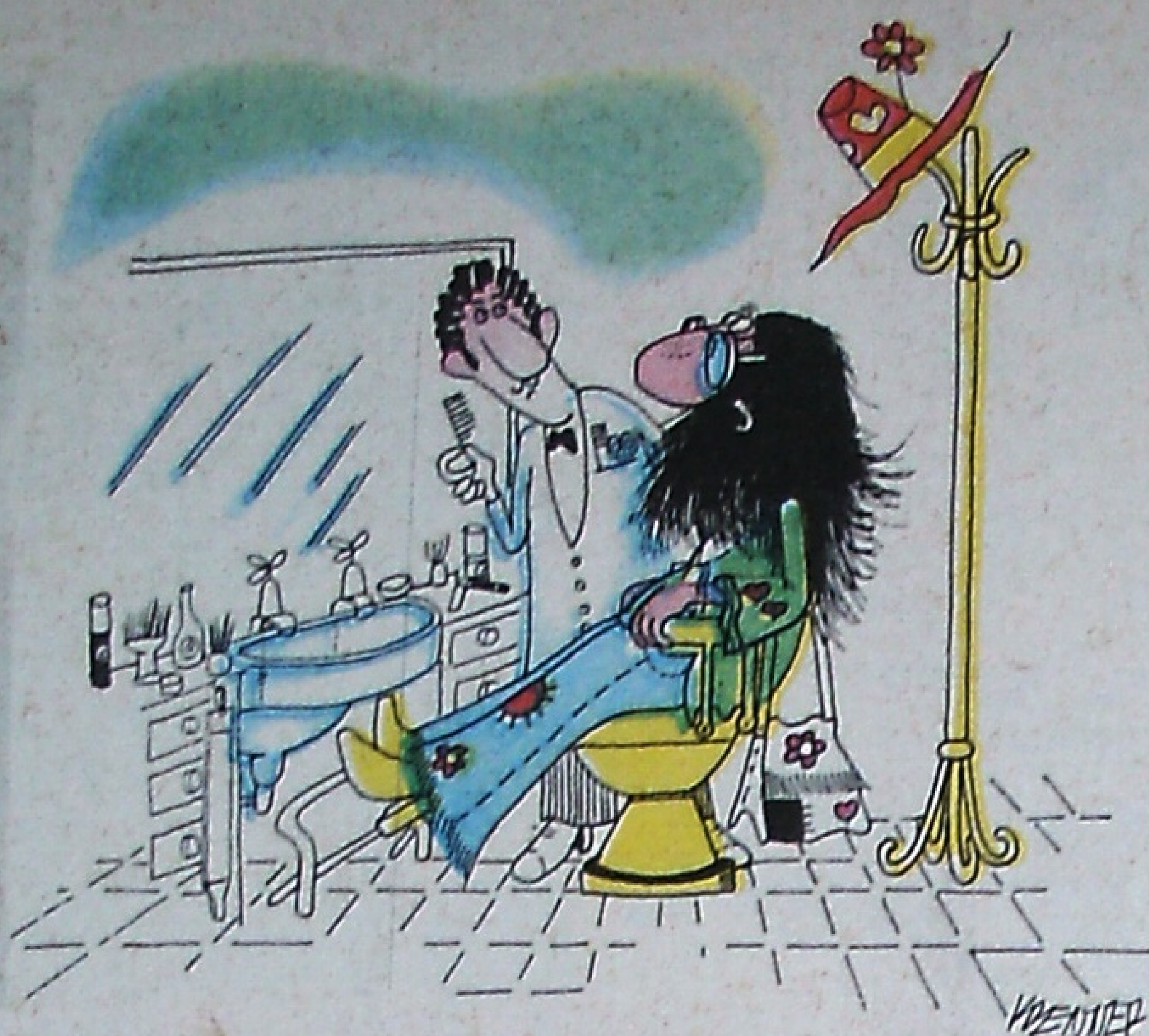
Csak nem fogom a magam amatőr-remekléséért épp ezt a magyar filmet megnézni?!

Rácz György

– Hová tetszik parancsolni?

– Az egészet fesse be őszre, felvettek Mikulásnak!

– Na hál'istennek, megint rövidlátó Mikulást küldött a KÖZÉRT...

Kis notesz

EMLÉKTÁBLA

az emléktábla dömping idején:

„Ebben a házban nem született, nem lakott, nem vendégeskedett és nem halt meg egyetlen jelentős személyiség sem."

MI A KÖNNYŰ?

Ez egy könnyű ipar? — kérdezte magában a holtfáradt kislány a szövőgyárban eltöltött első napja után.

Ez egy könnyű műfaj? — kérdezte magában a kabarészerző, miután immár tizedszer adta vissza írását a dramaturg, „némi átdolgozásra".

Ez egy könnyű nő? — kérdezte magában, feljajdulva a fiatalember, amikor a százkilós leányzó, megbotolva a találkahely küszöbén, a lábára lépett.

OPTIMIZMUS

A rák, amikor kiemelték a kis vesszőkosárból — ahol több tucatnyi társával keserves zsúfoltságban fulladozott —, s a tűzhelyre felállított fazéknak még langyos vizébe dobták, újra „elemében" érezve magát, elégedetten sóhajtott föl:

— Na végre! Most már nagyobb baj nem érhet...

ELLENVÉLEMÉNY

Tehén a kis bikaborjúhoz:

— „Tanulj tinó, ökör lesz belőled!"

— Ne haragudj, kedves édesanyám, de ez a kilátás igen kevéssé vonzó a számomra. Őszintén szólva, nem is tudom, érdemes-e ezért tanulni? Különben is tudod, hogy milyen nehéz a fölfogásom. A kis Bimbó sokkal okosabb. Őt írasd be az iskolába. Én csak hadd maradjak egyszerű bika.

*

A sztriptíztáncosnő a Nemzetközi Gyermeknapon fellépti díját egy szegény kislánynak tetőtől-talpig való felöltöztetésére ajánlotta föl.

*

Mennyivel hosszabb életűek a kis szokásaink, mint a nagy szenvedélyeink...

*

Mindig nagy megdöbbenésünkre szolgál, ha valóban bekövetkezik az a baj, amiről tudtuk, hogy be fog következni.

Semmi sem olyan ellenszenves számunkra, mint az emberek rideg önzése. Nem csoda. Hiszen ez a legnagyobb akadály a mi önzésünk útjában.

Gyapay Iván

ANEKDOTÁK

Wilhelm Trübnertől, a századforduló körüli évek kitűnő német arcképfestőjétől származik az a sokat idézett, klasszikus megállapítás, amellyel a mester egy béketlenkedő férjet „nyugtatott meg", aki nem találta elég hasonlatosnak felesége képmását:

— Ugyan kérem, száz év múlva kinek fog ez feltűnni? Néhány évtizeddel a modell halála után minden portré hasonlít!...

Domenico Morelli olasz festő egyszer Nápoly környékén dolgozott. Erre a kirándulásra nem öltözött fel valami elegánsan — ami különben sokszor jellemezte a tájképfestőket. — Az országút mellett ült le és hozzáfogott a festéshez.

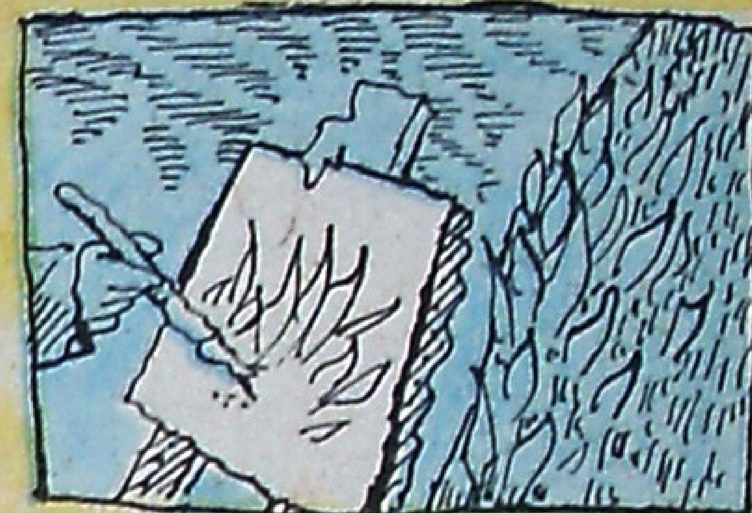
Az országúton csakhamar két vásári kereskedő jött arra, akik megálltak Morelli mögött, és érdeklődve nézték a munkáját.

— Terringettét — szólalt meg az egyik —, nagyon ügyesen fest.

— Valóban — tette hozzá a másik és Morellihez fordulva, így szólt: — El kellene vinni ezt a képet Manfredini gróf villájába. El lehetne adni száz vagy kétszáz líráért.

Morelli megköszönte a tanácsot, és a vásárosok folytatták útjukat. De a művész még hallotta, amint az egyik megjegyezte:

— Szegény ördög! Nagy nyomorban kell lennie, hogy ilyen öregen az országúton kénytelen dolgozni...

Cézanne egyszer úgy elmélyedt egy falu égő szénaboglyáinak szemléletében, hogy csak akkor riadt fel, amikor nagy lármával megérkezett a tűzoltóság. Az első tűzoltót, aki elfutott mellette, nyakon csípte, és ráordított:

— Hagyja égni, maga szerencsétlen! Először vázlatot készítek a tűzről! Az első embert, aki oltani merészel, agyonlövöm!...

— o —

Degas egyszer a párizsi Monceau-parkon ment keresztül, s a pázsit körül húzódó vasdrótokba beleakadt. Az egyik járókelő ekkor haragosan így kiáltott fel:

— Ezek az átkozott drótok csak arra valók, hogy a szegény gyalogjárók keresztülessenek rajta.

Degas intően felemelte jobbkezét:

— Téved, uram! Ezek védelmül szolgálnak azok ellen, akik a pázsitra szobrokat akarnak állítani...

Révész Tibor gyűjtése

ELKELNE...

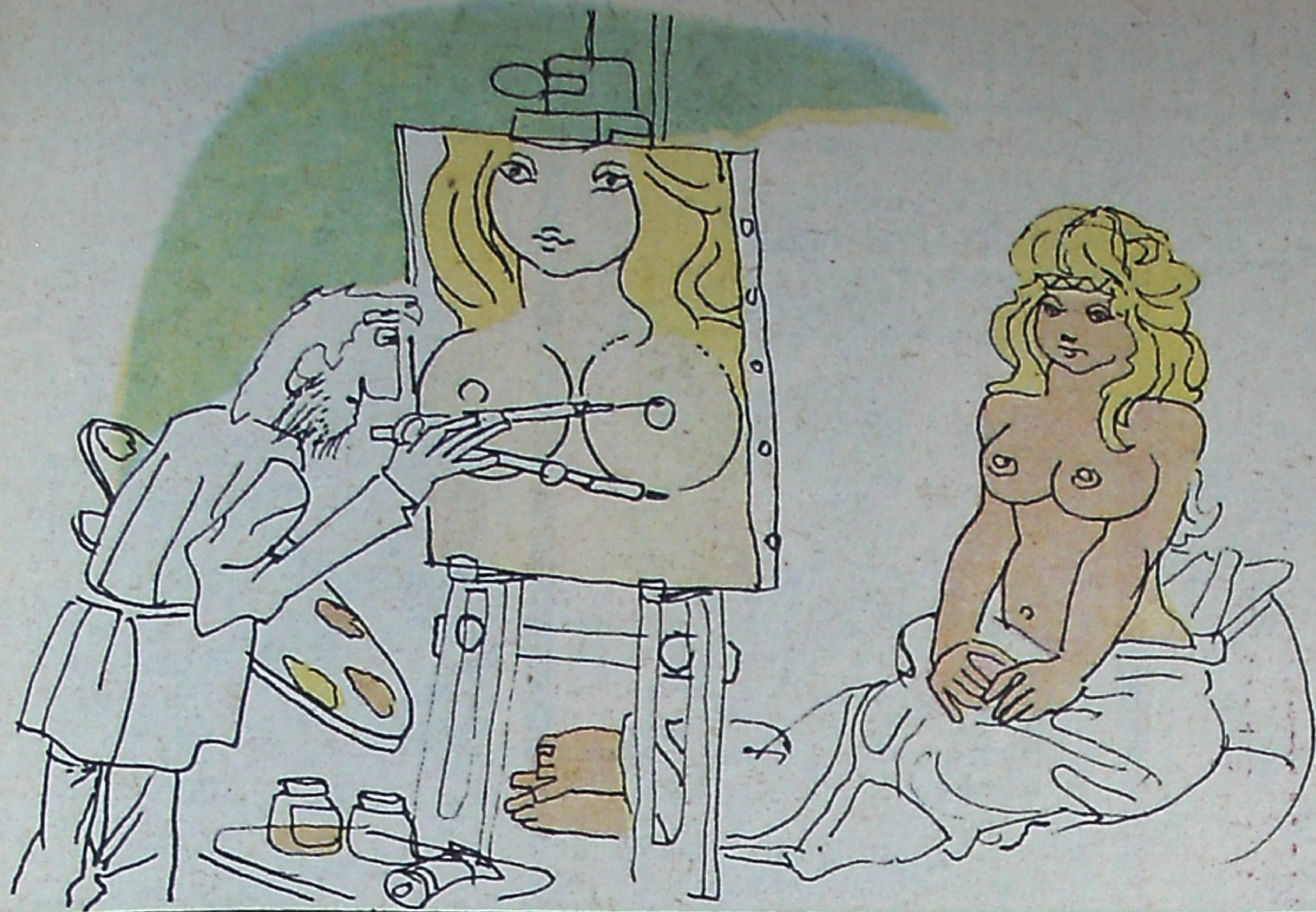
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Tegnap voltam egy különleges koncerten, ahol láttam, hogy a zongoraművész a lábaival játszott.

— Az is valami! Ugyanazt megcsinálja a hathónapos kisfiam.

Kovács meséli a barátjának:

— Hála istennek! Három lányomat már sikerült férjhez adnom, most még csak a feleségemtől kell elválni és akkor kész a családi boldogságom...

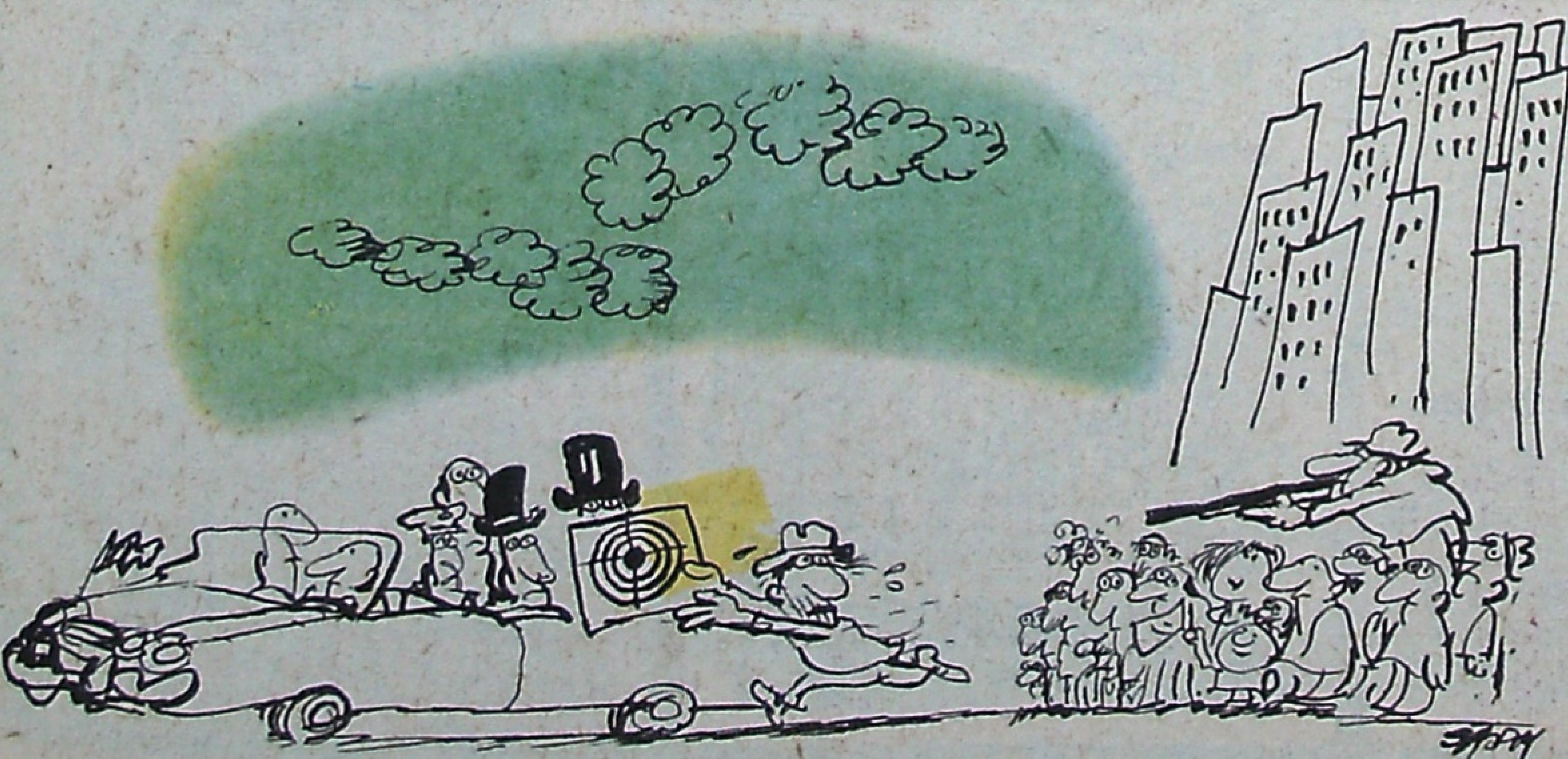
ANTI-TALENTUM

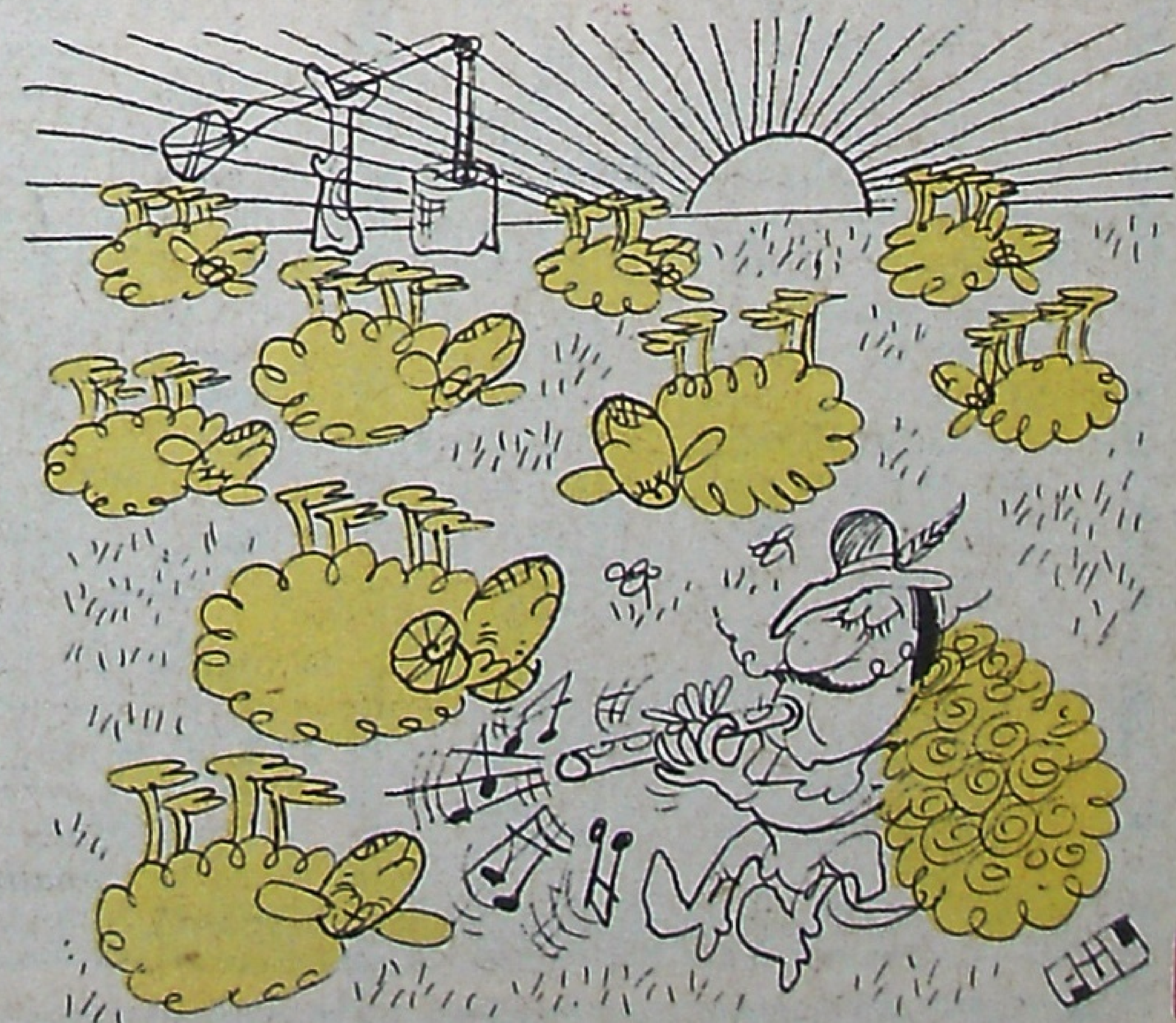
HEGEDŰS • DALLOS • LEHOCZKI • BALÁZS-PIRI • VÁRNAI • SAJDIK • FÜLÖP

KELLEMES MEGLEPETÉS...

...ÉS HASZNOS AJÁNDÉK A VÁSÁRLÁSI UTALVÁNY!

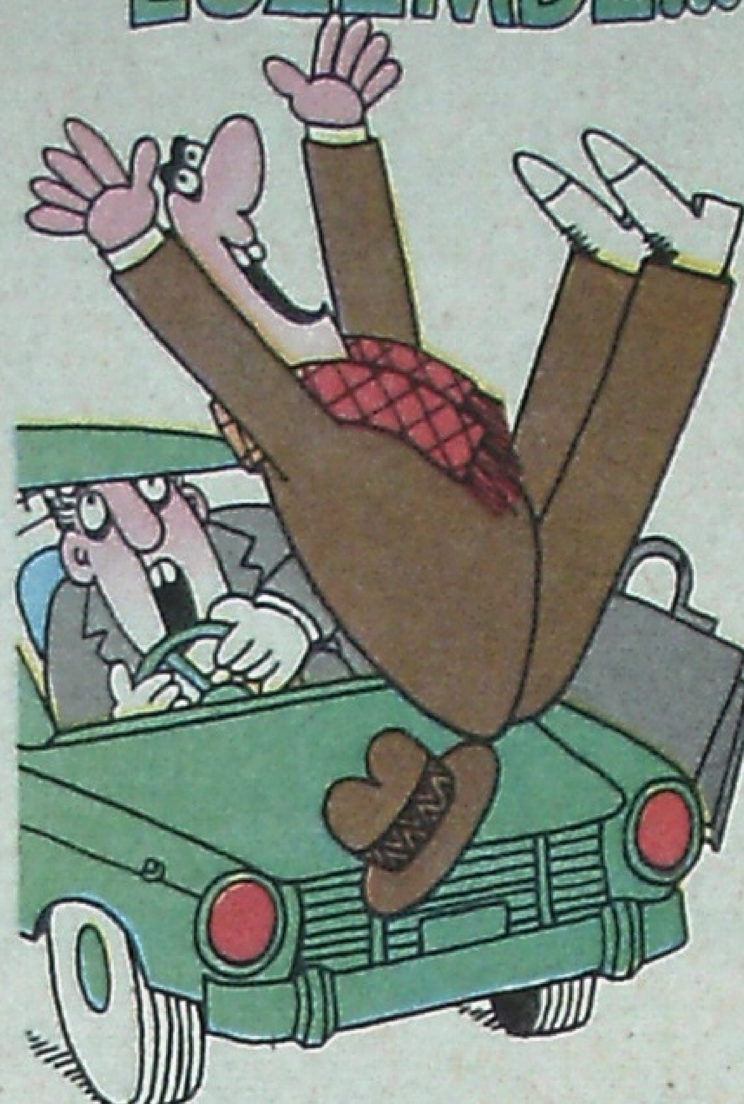
SZERENCSÉJE LESZ...

...A VÁSÁRLÁSSAL, HA AJÁNDÉKOT A Röltex-TŐL VÁLASZT!

NŐI ÉS FÉRFI FEHÉRNEMŰK, SÁLAK, KENDŐK, PULÓVEREK, ÁGYNEMŰ-GARNITÚRÁK

ERRŐL JUT ESZEMBE...

AUTÓS ISMERŐSEIMNEK A MERKUR AUTÓS SZAKÜZLETEIBEN VESZEK AJÁNDÉKOT!

ÜLÉSHUZATOK
GYERMEK-ÜLÉSEK

merkur

FEJTÁMASZOK
BIZTONSÁGI ÖVEK

EZÜST- ÉS ARANYVASÁRNAP IS NYITVA TARTUNK:

Budapest V., Martinelli tér 8.
Budapest XXI., Rákóczi F. u. 160.
Zalaegerszeg, Kossuth Lajos u. 7.

NE A CSILLAGOKAT HOZZA LE AZ ÉGRŐL!

AZ ELEGÁNS AJÁNDÉK A MINDIG DIVATOS JERSEY

BUDAPESTI FINOMKÖTÖTTÁRU GYÁR

KÖNNYŰ FELFEDEZNI!

KERESSE EMBLÉMÁNKAT, HA GYERMEKÉNEK IZLÉSES, DIVATOS, CÉLSZERŰ RUHÁZATI CIKKET SZERETNE AJÁNDÉKOZNI!

KAPOSVÁRI RUHAGYÁR

NEM VAGYOK PAPUCSFÉRJ...

...MÉGIS PAPUCSOT KÉREK KARÁCSONYRA!
PRAKTIKUS AJÁNDÉK MINDEN CSALÁDTAGNAK

A TÚLSÚLY MINDIG GONDOT OKOZ!

AZOK SZÁMÁRA, AKIK RENDSZERESEN ÚSZNI SZERETNÉNEK, KITŰNŐ AJÁNDÉK AZ USZODABÉRLET

KÍSÉRJEN EL...

...ÉS SEGÍTSEN VÁLASZTANI KARÁCSONYI MEGLEPETÉST A FŐVÁROSI DOHÁNYBOLTOK AJÁNDÉKTÁRGYAIBÓL!
IZLÉSES AJÁNDÉKCSOMAGOK

IMPORT HUMOR

A VARSÓI „SZPILKI"-BŐL

BIZTONSÁGI ÖV

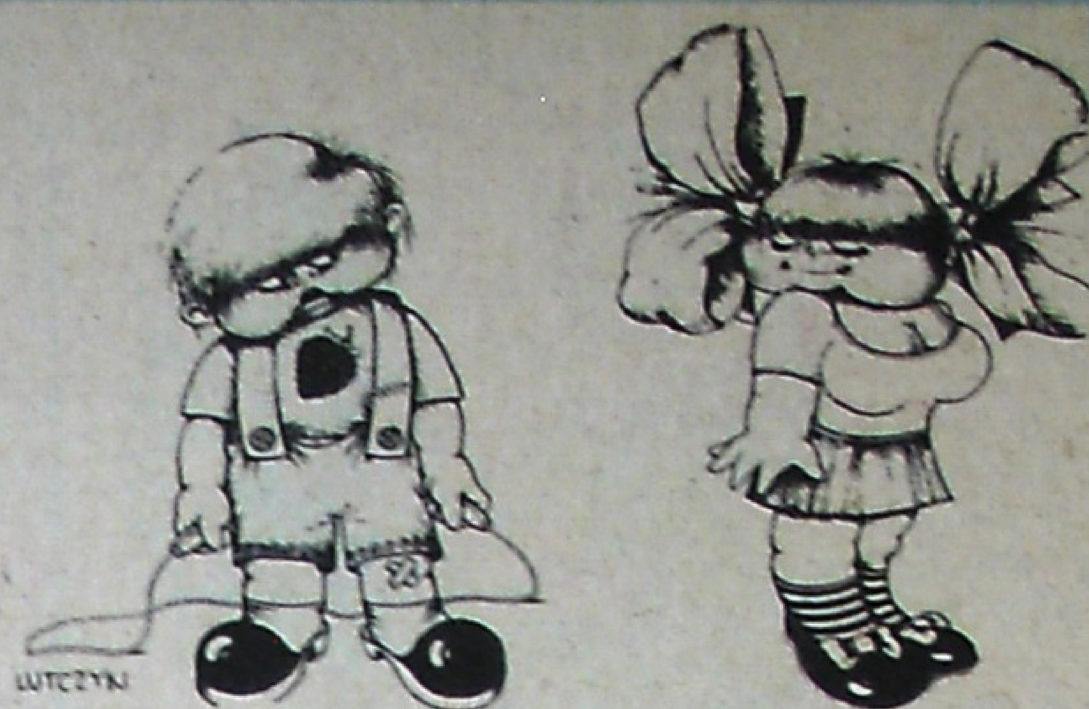

Azt mondja a háziasszony a szobalánynak:
— Képzelje csak, Helena, a férjemnek viszonya van az új titkárnőjével.
— Drága asszonyom, ne próbáljon engem féltékennyé tenni!

•

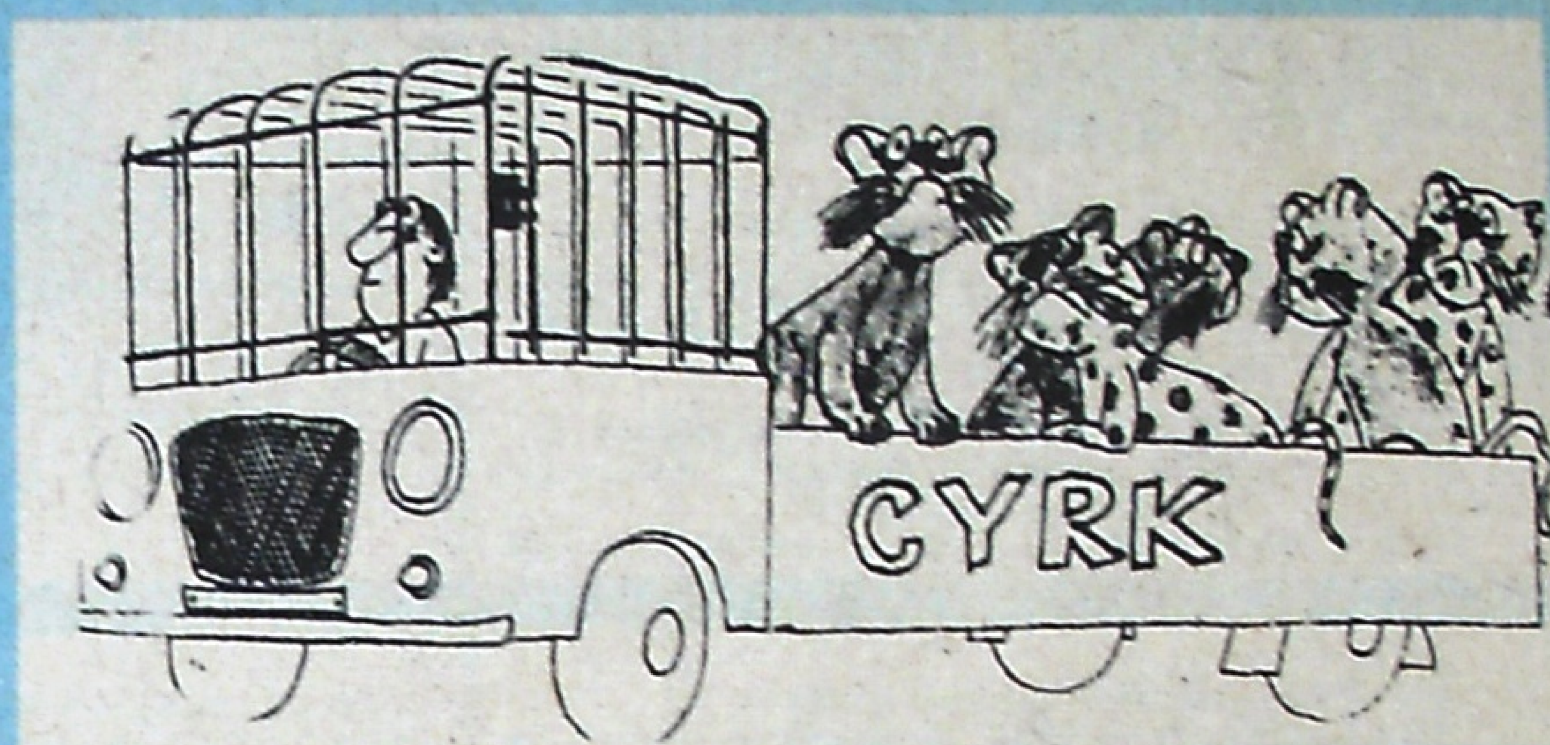
Az orvos elismerően mondja vizsgálat után egyik betegének:
— Nagyon szép a vakbéloperációjának a helye.
Mire a hölgy büszkén:
— Hát igen, doktor úr, mindenki ezt mondja.

SZIGORÚ ASSZONY LESZ

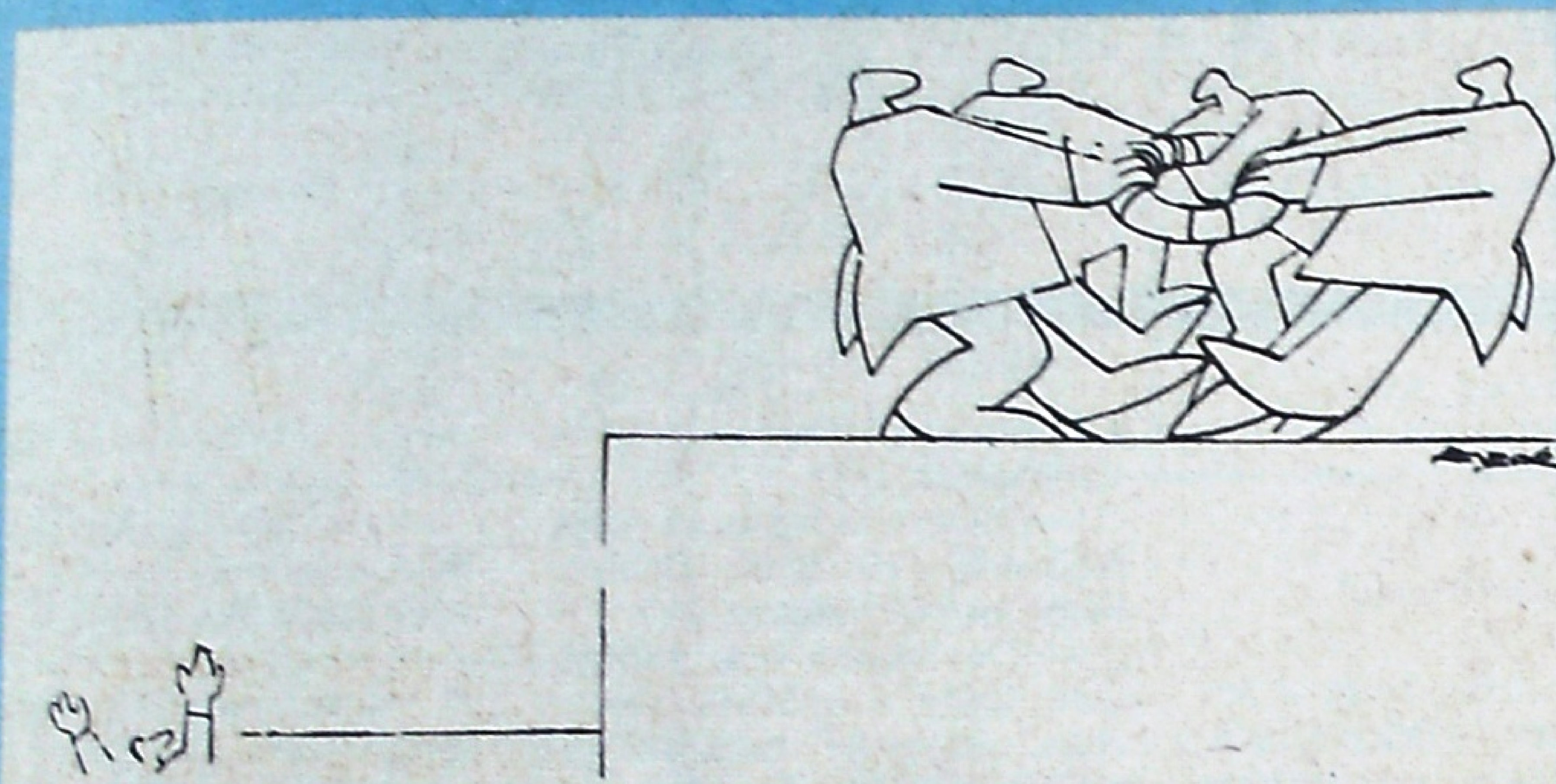

— Most már, miután megcsókoltál, a menyasszonyod vagyok és más lányokkal nem szabad játszanod!

ÓVATOS GÉPKOCSIVEZETŐ

SEGÍTŐKÉSZSEG

Két jóbarát találkozik. Az egyik panaszkodik:
— Tudod, Jan, az élet olyan nagyon szomorú. A legjobb az lenne, ha meg sem születtem volna.
A barátja megvigasztalja:
— Igazad van, de tudod, milyen nehéz dolog az? Ezer közül, ha egynek sikerül.

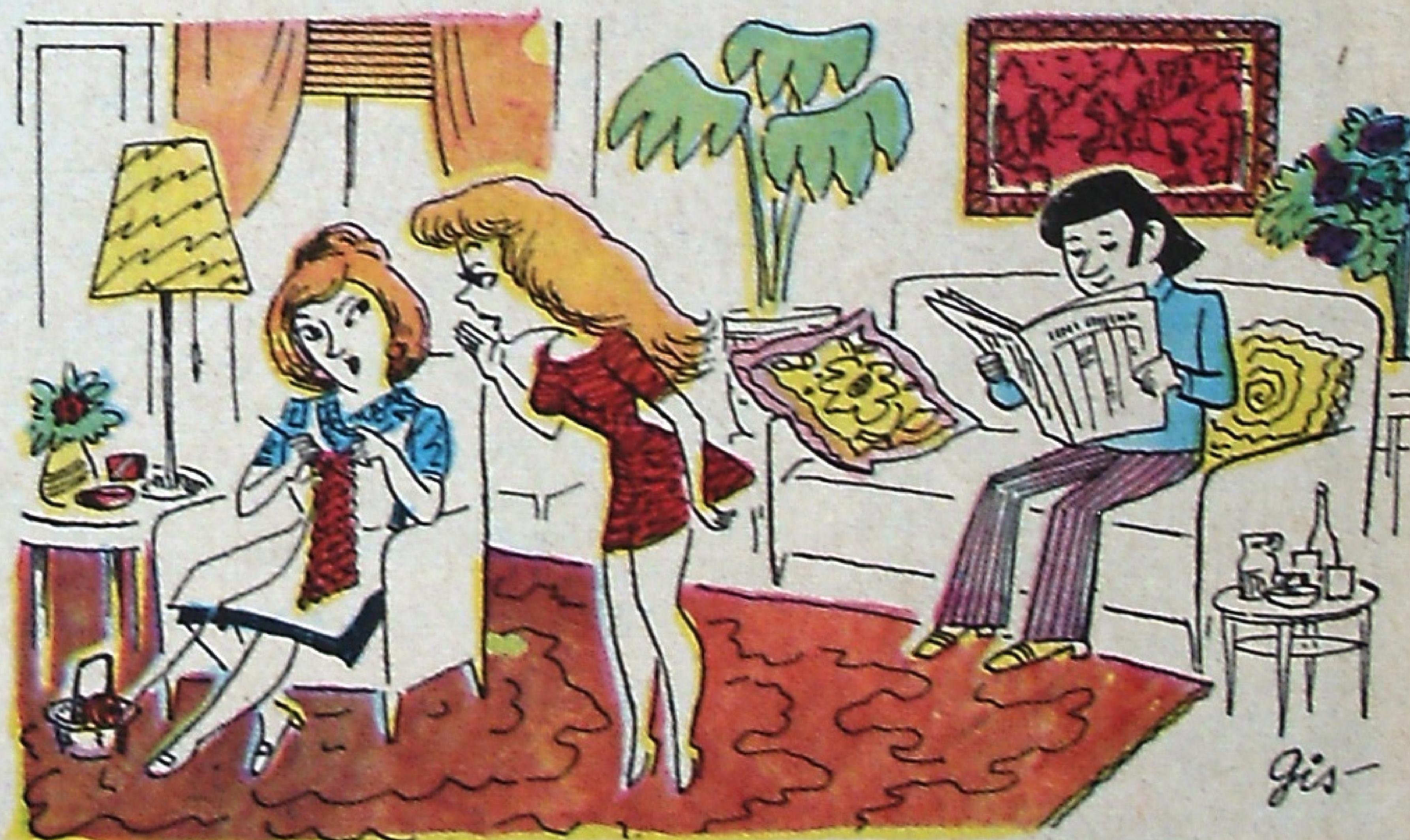
Egy asszony kimegy a gyümölcspiacra és megkérdi az eladótól:
— Mondja csak, ez lengyel alma vagy pedig külföldi?
Az eladó válaszol:
— Miért? Meg akarja enni, asszonyom, vagy társalogni óhajt vele?

SZÁMONKÉRÉS

— Maga nem tudta, hogy az alkohol nyomorba dönt?...

TAPASZTALATLAN LÁNY

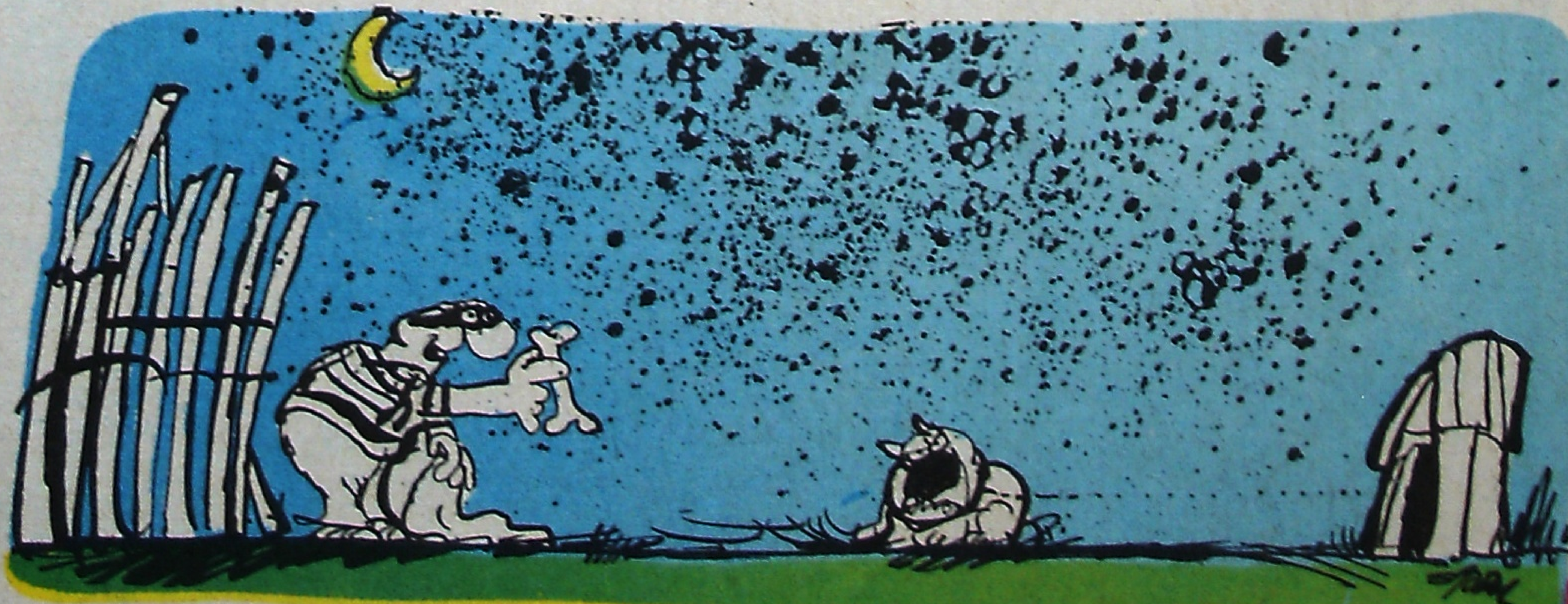
— Anyu, te hogy kérted meg az apu kezét?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az elektrotechnikus kisfia bőgve jön haza a játszótérről. Ijedten kérdezi meg az édesanyja:
— Mi történt veled?
— Semmi, mama. Csak egy méh rászállt a kezemre és az egyik vége nem volt szigetelve.

KORRUPCIÓ

— Nyugodtan edd meg. Senkinek sem árulom el, hogy hagytad magad megvesztegetni.

ÉRTEKEZŐ VÁLLALAT

Oh, mindennapi értekezlet,
tiéd a dolgozók fohásza.
Csak ülni, ülni zsibbadásig
és nem gondolni semmi másra,
csak a fölvetett problémára.

S ha a probléma föl van vetve,
meg kell vitatni, bizony, kérem,
hisz a probléma nem azért van,
hogy lebegjen a magas égen:
elvi síkra kell tenni szépen.

Íme, a mai ülés tárgya:
„Ezentúl mikor értekezzünk?"
– Hétfőn mindig hiányzik hét fő,
kedden meg nincsen ülő-kedvünk,
hát más napot kell megneveznünk!

Javaslat? Van. De zeng egy szoprán:
„Kartársak, most vettem csak észre,
Kis Kovács Nagykovácsiban van
s nélküle nem dönthetünk mégse..."
A többség sóhajt: „Hála... Vége...!"

Már mennének – de szól egy basszus:
„Kedves elvtársak, az a helyzet,
üljünk vissza és értékeljük
– és rögzítsük le mindamellett –:
mért maradt el az értekezlet?!"

Székely Dezső

MUTATVÁNY

– Az istenért, ejtse már le valamelyiket!

PESTI HÁZ KERESZTMETSZETE

„A zene nem ismer határokat!"

EGY FÖLDBIRTOKOS BUDAPESTEN

Somberekí örömtől sugárzó arccal közeledett felém a Rákóczi úton.

— Képzeld, földbirtokos leszek! — újságolta üdvözlés helyett.

— Gratulálok! Hol lesz a birtokod?

— Itt Pesten, pontosabban a Rózsadombon.

— Hogy jutottál hozzá? Talán örökölték?

— Dehogy! A spórolt pénzemen vásárolom.

Most már végleg nem értettem Somberekit. Eddig úgy tudtam, hogy szerény nyugdíjából éldegél, még pár héttel ezelőtt is panaszkodott és most telket vásárol a fővárosban? Hogy tisztán lássak, megkérdeztem tőle:

— Nem magyaráznád meg nekem, hogy tulajdonképpen miről van szó?

— De hiszen világosan beszéltem. Telket vásárolok. Az adás-vétel egy apróhirdetéssel kezdődött. Megragadta szememet egy csábító ajánlat: telket hirdettek, amely felparcellázva is kapható. Elhatároztam, hogy egy részt, egy parcellát megvásárolok. Régi vágyam volt, hogy a természet ölében, a város zajától távol, csendben élvezhessem a pihenés örömét. Amikor a „Körkilátás" jeligéjű hirdetést elolvastam, rájöttem arra, hogy megtaláltam azt, amit keresek.

— Megvetted már a telket?

— Még nem, de miután megállapítottam, hogy a telek valóban körkilátásos, megállapodtam a tulajdonossal. Persze megmondtam

neki, hogy csak a telek egy részére tartok igényt.

— És miből fizeted ki?

— Az az én gondom. Képzeld, milyen csodálatos lesz a tavaszi napsütésben, ott fenn, a pesti házakban és a hömpölygő Dunában gyönyörködni.

— Még mindig nem vagy hajlandó elárulni nekem, hogy miből fizeted ki?

— De hiszen már mondtam, hogy a spórolt pénzemen. Sikerült hatszáz forintot megtakarítanom. Januárig még négyszázat kell összegyűjtenem és megköthetem a telektulajdonossal az adás-vételi szerződést.

— Jól értettem? Ezer forinttal akarsz a Rózsadombon telket vásárolni?

— Sajnos, olcsóbban nem megy. Nagyon tartja az árat.

— Ne szédíts tovább! — mérgelődtem. — Hol kapsz ezer forintért telket?

— Világosan beszéltem. A Rózsadombon. Ezennel meghívlak, remélem, meglátogatsz? Amíg a vendégem leszel a Rózsadombon, majd én állni fogok melletted, te leülhetsz.

— Mi az, hogy leülhetek? És te miért akarsz majd állni mellettem? Miért ne ülnél le mellém?

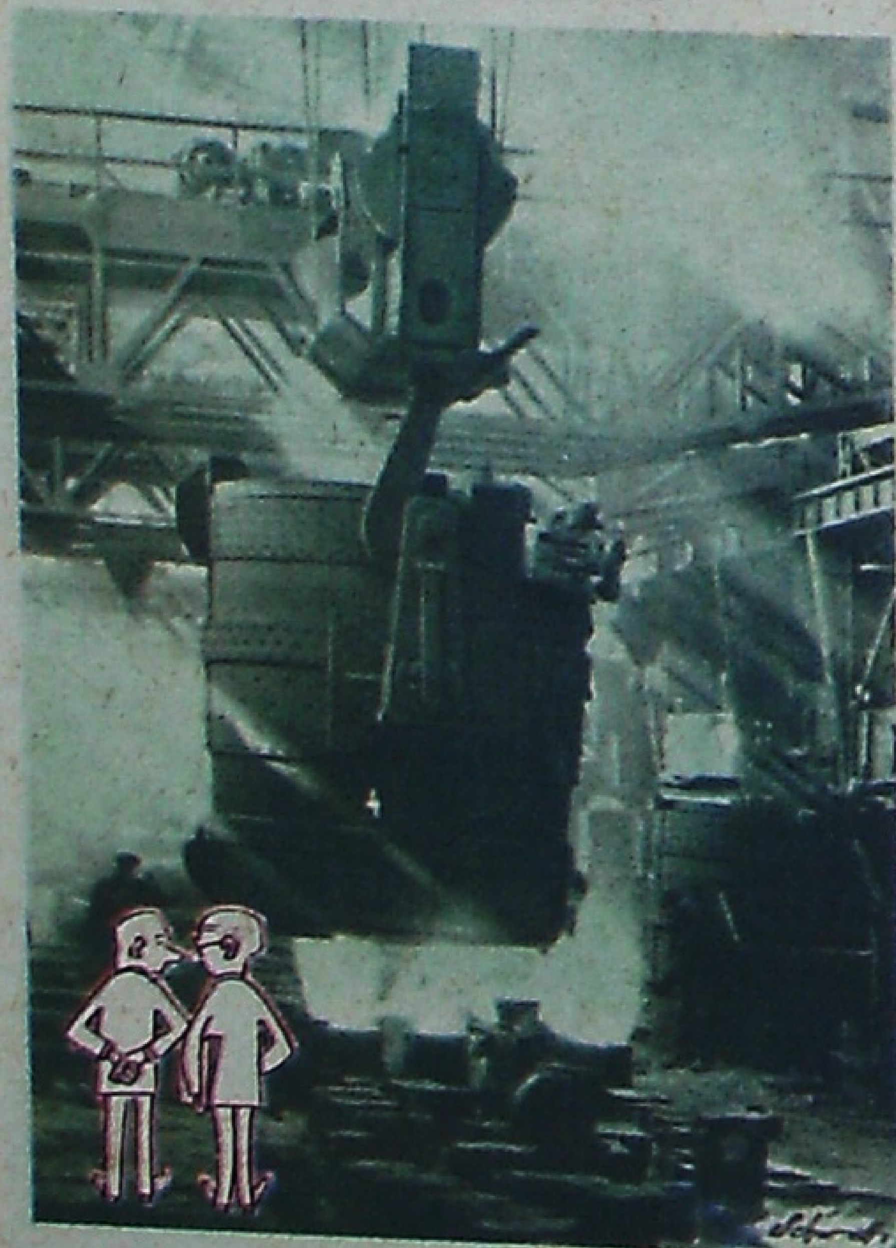
— Egy nyugszékre ketten? A birtokomon csak egy szék lesz.

— Miért nem lehet ott kettő?

— Csak egy szék fér el rajta. Én erről a székről nézem a körkilátás panorámát. Ezer forint ugyanis egy négyszögöl telek ára. És többet sajnos, nem tudok összespórolni...

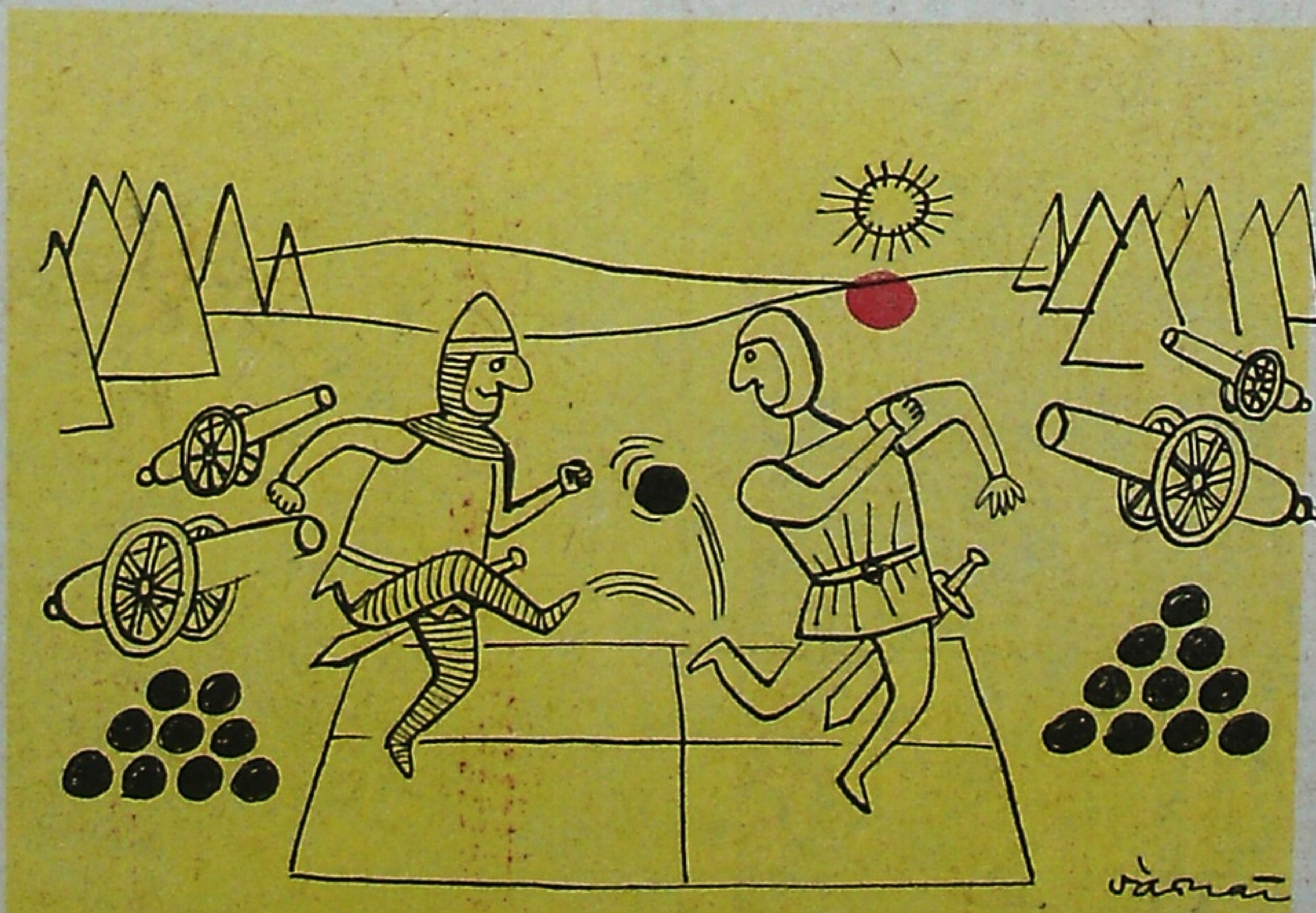
Palásti László

TAPASZTALATCSERÉN

– Öregem, a szendvics és a fekete, amivel megkínáltak – remek volt!...

LÁBTENISZ

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

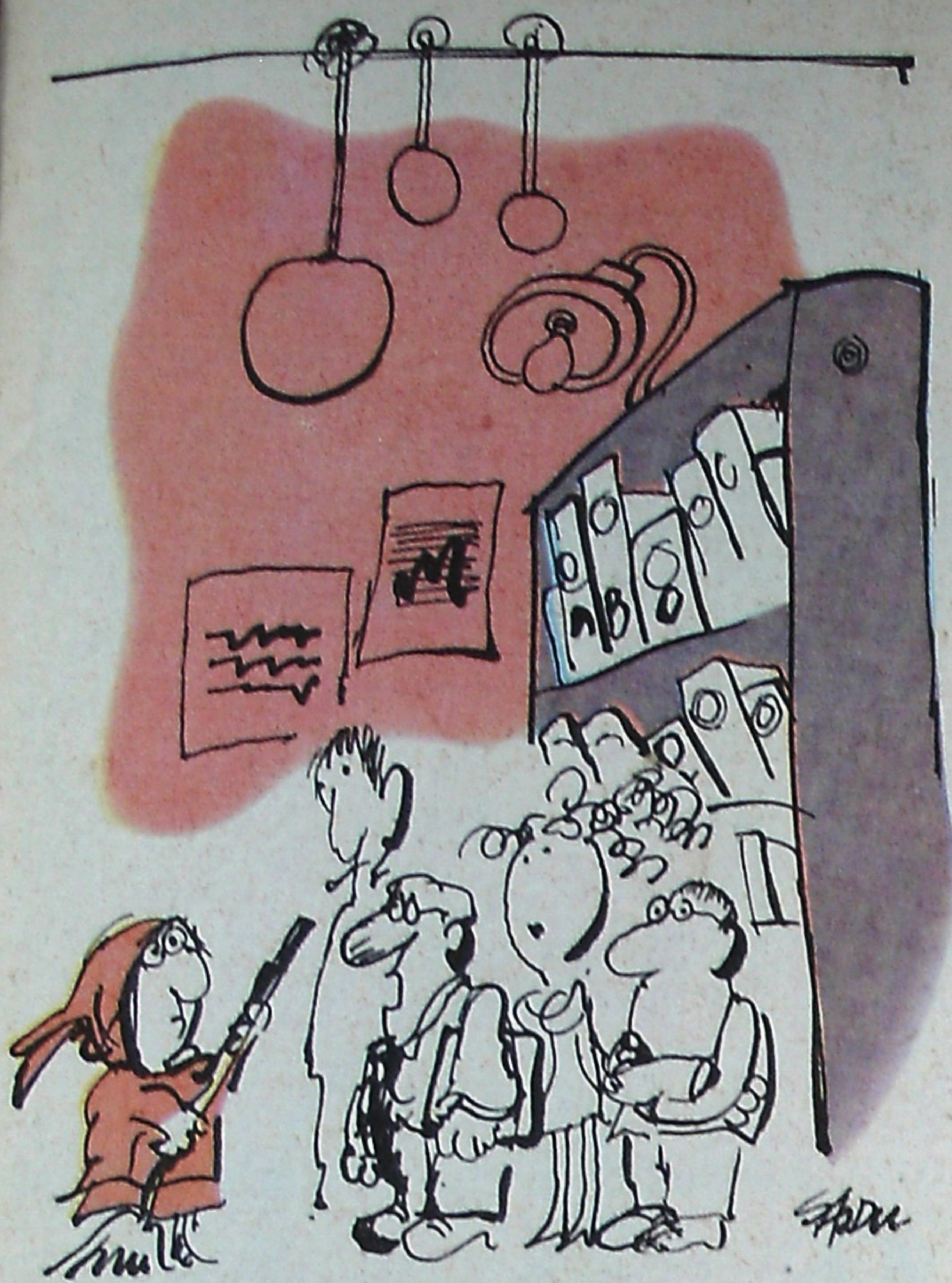
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2306/2-48 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

MUNKAERŐHIÁNY

– Maga bírálja meg a főnököt, Mariska néni. Magát nem meri áthelyezni.

TÜCSÖK és BOGÁR

kezésére, a kerületi koordinációs bizottság minden eszközzel arra törekszik, hogy az újpesti lakók a jelenleginél sokkal egészségtelenebb körülmények között és környezetben éljék életüket.

Ha ez igaz, akkor vigye el az ördög a koordinációs bizottságot!

(Az „Újpest" c. lapban fedezte fel Kovács Éva)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Az anatómiailag kialakított elsőülés, valamint a vízszintesig hátraállítható háttámla lehetővé teszi hosszabb utazás esetén is a fáradásmentes vezetést (Ábra 7–10).

Hogyan? Az új KRESZ szerint hanyattfekve is szabad vezetni?

(A Trabant-prospektusban észlelte Fazekas Ferenc, veszprémi olvasónk)

BISECURIN

E hangulatos plakát alá a magunk részéről valami ilyesféle szöveget írnánk:

Középkori kaland

Míg urával messze járt a keresztesek serege
Bisecurint szedett Izold s született hat
gyereke.

(A fogamzásgátló tabletta reklámját az Orvosi Hetilapban észlelte dr. Kiss Péter)

NÉPI BÖLCSESSÉG

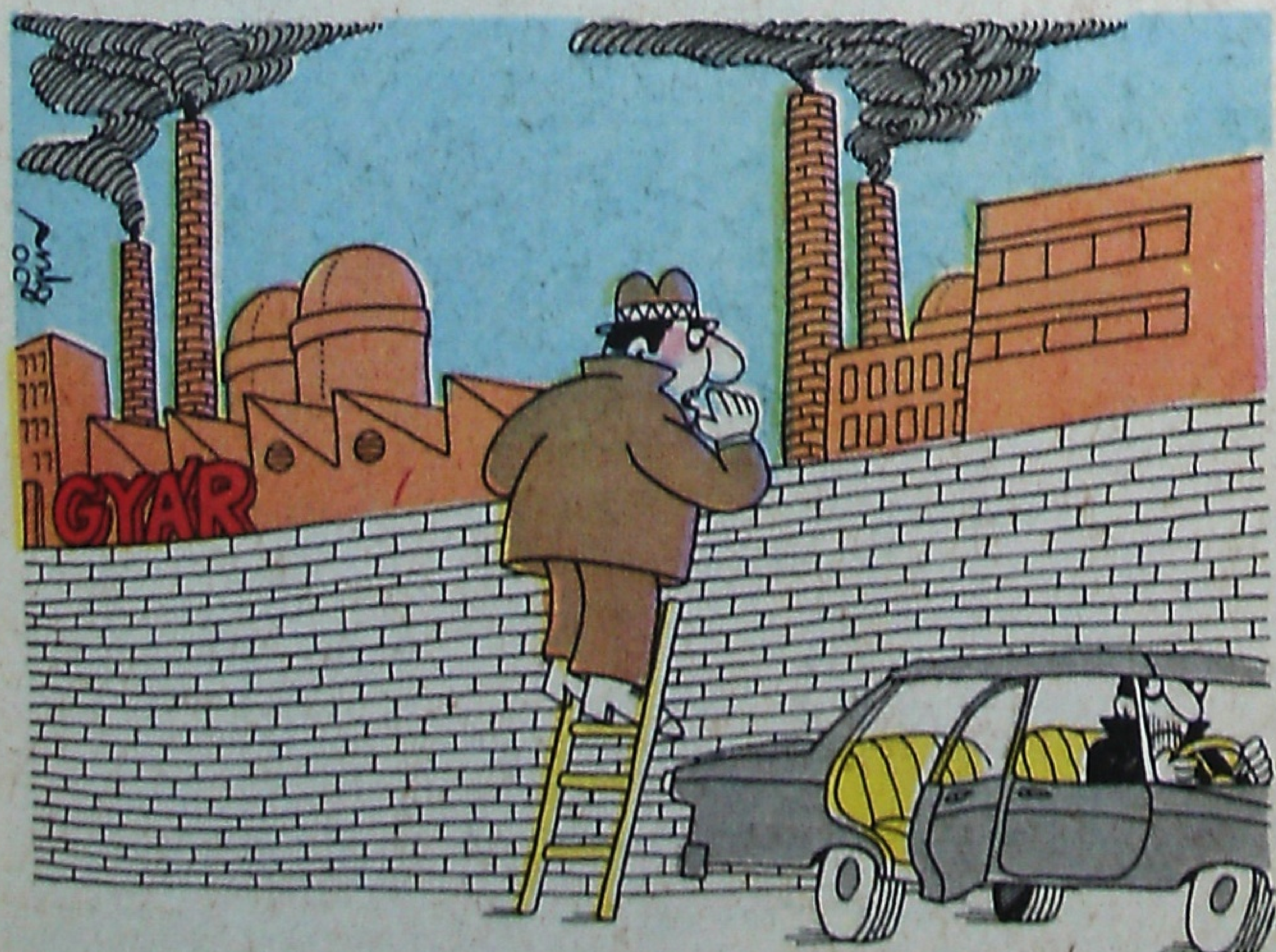
– Kemény telünk lesz. A dolgozók az italboltba húzódtak...

MEGELŐZÉS

– Viszont nem kell félnünk az erdőtűztől!

CSÁBÍTÁS

– Pszt, szakikám! Nincs kedve nálunk dolgozni? Egy forinttal magasabb órabért fizetünk.

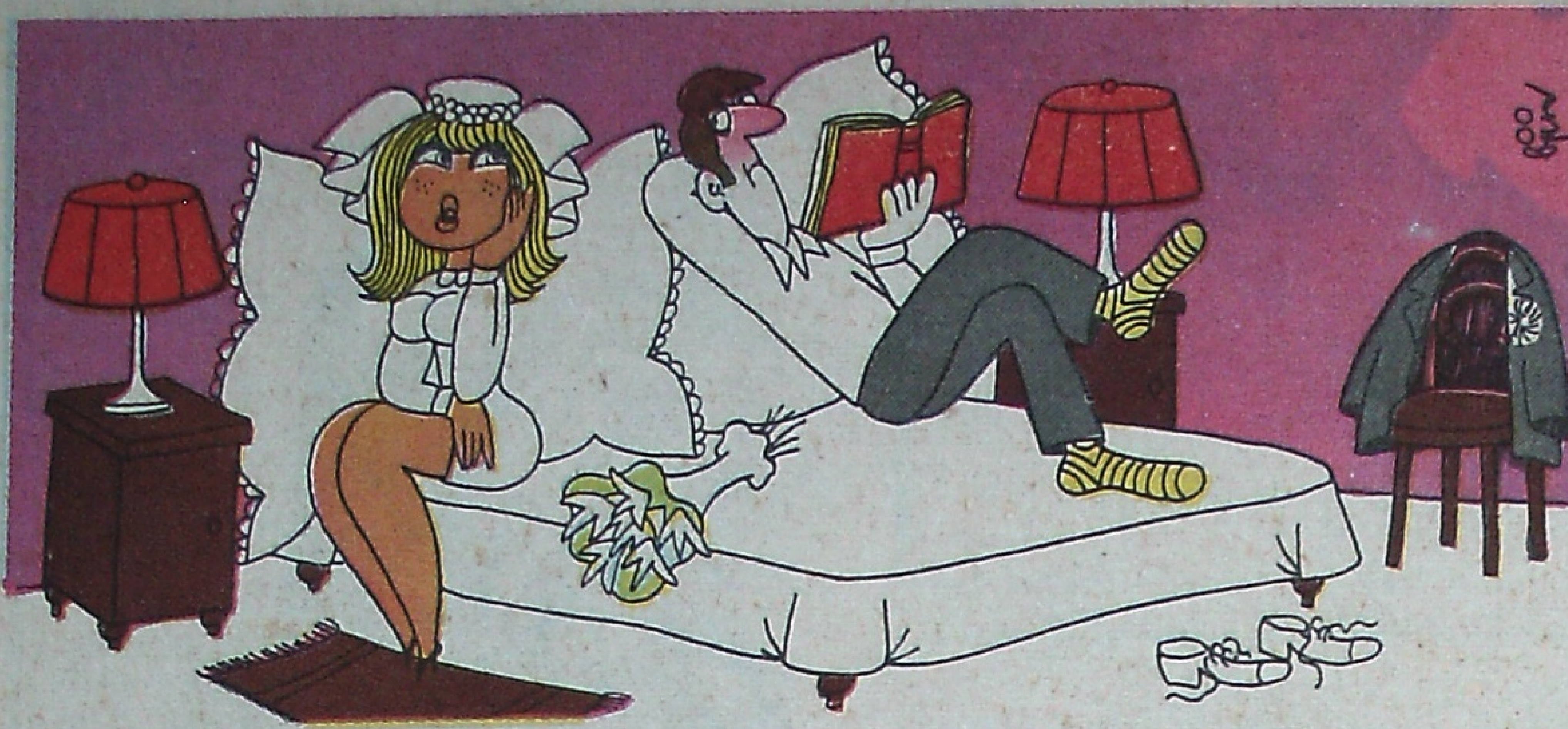
AZ EMBER TRAGÉDIÁJA XLVIII.

„Az élet célja a küzdés maga!"

(Madách)

MODERN NÁSZÉJSZAKA

– Addig kellett volna összeházasodnunk, amíg nem untuk egymást ennyire.

ÜZEMI KONYHÁN

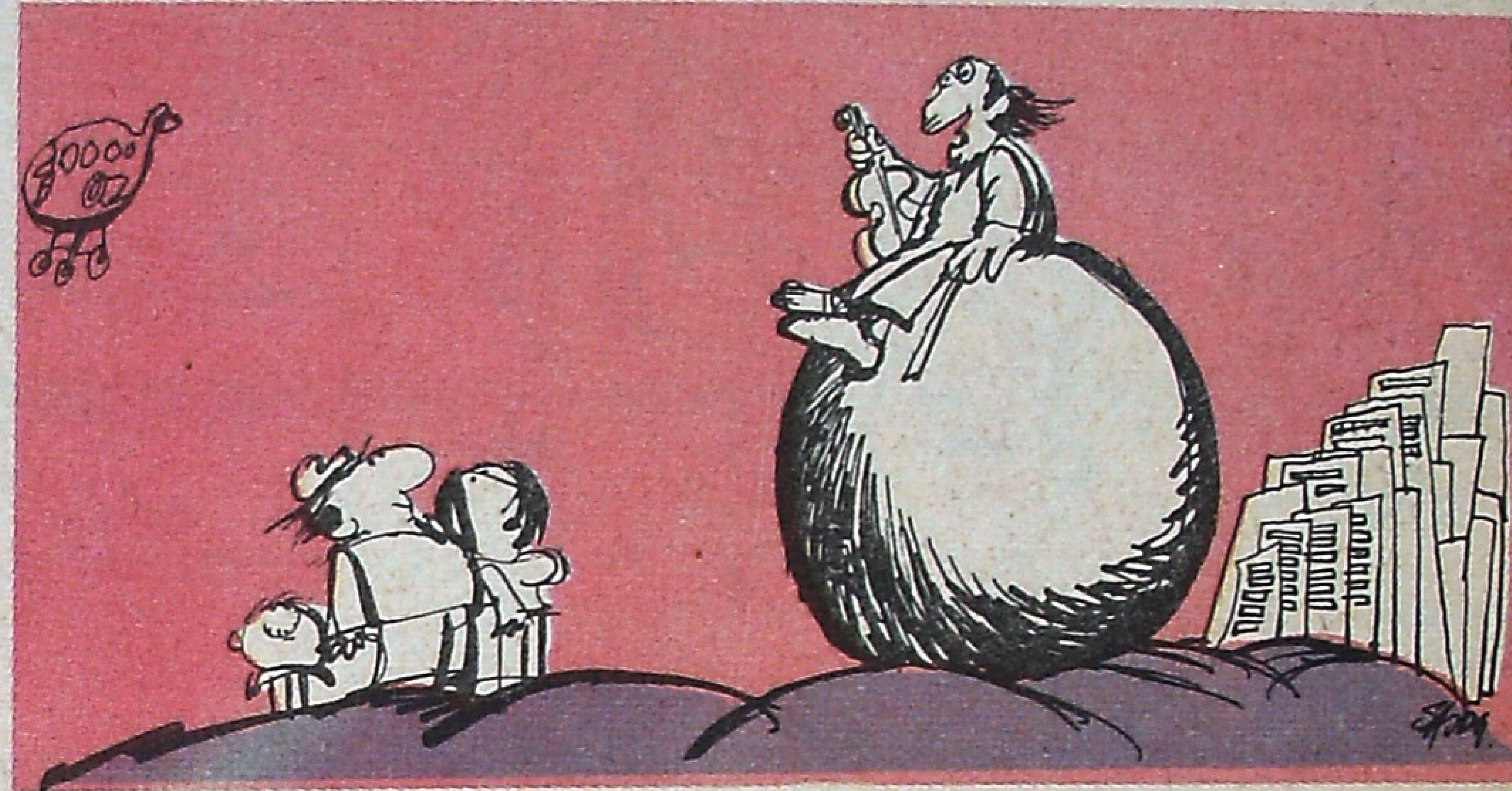
– Kóstold csak meg! Téged ítéltek javító-nevelő munkára!

EGYENLŐ FEGYVEREKKEL

– Főúr, kérem, itt valami tévedés lesz. Az én zsebszámológépem szerint ön túlszámlázott.

KÜLÖNLEGES ÉLETMÓD

– Úgy kell élnem, hogy majdan legalább egy 13 részes életrajzfilmre fusson a tetteimből.

MEGNYUGTATÓ

Fanyalogva nézi a vendég az étteremben a szerény méretű húsadagot s azt mondja a pincérnek: — Vízszintes 1. Erre a pincér mosolyogva így felel: — Függőleges 16. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 8-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Magyarul: kockázat
15. A barátságtalan táj jelzője
16. Régi festményeken övezi a szentek fejét
17. ... victis! (Jaj a legyőzöttnek!)
18. S. T.
19. A rege közepe
20. Rokon magánhangzók
21. A traktor is az
23. Téli csapadék
24. Jugoszláviához tartozó sziget, híres üdülőhely
27. Angol fiúnév
28. Ősmagyar vezér
30. Népszerű látnivaló a pesti Városligetben
33. Lyukacsos fehér sajtféle (juhtejből készül)
35. A helyükre teszi a dolgokat
37. Nagy építészünk monogramja
38. ....-köz (a honfoglalás előtti magyarok lakóhelye)
40. Indulatszó (ja persze!)
41. A tengerek istene volt az ókori rómaiaknál
44. 450 — római számmal
45. Aki már az egyesület alapításánál jelen volt
46. Női név idegenes változata
47. Vakfegyelem
48. O. J. Y.
49. Rövidítés angol férfinevek előtt
50. G. T. S.
52. Ősrégi fegyver
53. „Gépkocsivezető" rövidítése
55. Olasz zeneszerző a 18-ik században (főműve a Titkos házasság)
58. I. Y. R.
59. A pénzügyminisztérium betűjele
60. ... gon (Vietnamban)
61. Időhatározószó
63. Mohamedán fejedelem
65. Sporteszköz
67. L. K.
68. Átmenetileg lezárja az utat

FÜGGŐLEGES

2. A geometria egyik része
3. Az arcizomzat kényszermozgása
4. A pálosok rendjének alapítója (Eusebius)
5. Leszállít — ismert idegen szóval
6. B-vel: a bor különleges zamata
7. Szülőhelye: az agy
8. ..ropolisz
9. Színvonal
10. Az ősember maradványainak egyik leghíresebb helye
11. Ételt dug a szájába
12. 1050
13. Étterem a vasútállomáson
21. Közúti járművön fizetendő
22. Kiváló szovjet író
25. Jelző-határozó
26. A nátrium jele
29. D. M.
31. ..eopátra
32. Igekötő
34. Spanyol filozófus, a szellemtörténeti irányzat képviselője (1883—1955)
36. Kívánság
39. Visszaretten valamitől
42. „Pecsét helye"
43. Szélsőséges politikai nézeteket vall
51. Egy fanyarízű gyümölcsből készült üdítőital neve lehetne
54. Több király neve a görög mitológiában
56. Istentisztelet
57. Könnyed elegancia
58. Nem áll szilárdan a helyén
59. Kis csibe
62. Sem rokona, sem boldog ...
64. M. M. N.
66. Kötőszó
69. Helyrag

FIGYELMEZTETÉS SZÍVÜGYBEN

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Hogy szerelmes vagy, az nem ok arra, hogy szeressenek."

100—100 forintot nyertek:

Pataki Béla, 6800 Hódmezővásárhely, Tanácsköztársaság tér 77.

Krausz Zoltánné, 1137 Bp., Pozsonyi út 28.

Csuba Ferencné, 1067 Bp., Eötvös u. 29.

A díjakat postán küldjük el.

hogyszerelmesva
oporto ol szag
gitárművész idy
yt habzobor goa
szö dob bregenz
z szirén s stan
elhiv gyufa te
r azaz opossum
erzerum ir tajo
s agitál döng k
si é tropus ysa
evés yc elzevir
nod b iu ou ápr
e unamuno tálka
karikásostor a